

У свої 85 Лариса Король поспішає лікувати людей у Горохові

с. 8

На Володимирщині підлітки знищили посіви буряків на кількох гектарах

с. 5

№ 16 (16 965)

ВОЛИНЬ

Середа, 22 квітня 2026 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

Герої нашого часу

Степанюки Валерій-старший і Валерій-молодший стали на захист України

Батько і син з Нововолинська, не вагаючись, взяли до рук зброю, бо живуть за принципом: «Хто ж, як не ми?»

Фото з архіву родини СТЕПАНЮКІВ.

Валерій Степанюк із татом Валерієм Миколайовичем. Розповідь про Героїв – на с. 12

Ігор ЛІСОВИЙ

Валерій-старший пройшов свій фронт ще в зоні АТО. Але з початком повномасштабної війни він знову став добровольцем. Три роки – Донецька, позиції, бої. Той самий шлях, який тепер проходить син Валерій, але вже в іншій фазі цієї війни.

Тато Іван дякує мамі Анастасії за потрійне щастя – три маленькі Іванівни!

Ростить здорові!

Перша волинська трійня-2026: Аріна, Евеліна та Соломія!

Цими днями додому зі щасливими батьками вирушило трійко дівчаток, які народилися у Волинському обласному перинатальному центрі 26 березня

Щаслива історія – на с. 7

Актуальне інтерв'ю

«У бою страху нема – найстрашніше було замерзати поволі в болоті»

Лучанин Микола Романюк – один із тих, хто, пройшовши пекло війни (у 2022-му брав участь у важких боях в районах Красногорівки, Мар'їнки на Донеччині), повернувся додому. Через серйозні проблеми зі здоров'ям було тривале лікування, а в результаті в учасника бойових дій – 2-га група інвалідності, відповідна пенсія

Микола Романюк: «Я – чоловік, і це був мій обов'язок – захищати свою країну».

Катерина ЗУБЧУК

Але в один день чоловік, якому на той час було лише 46 років зрозумів, що життя продовжується, що «треба встати і починати щось робити». Разом із однодумцями він узявся реалізувати проекти, спрямовані на те, щоб об'єднати ветеранів російсько-української війни, допомогти їм потрапити в таке середовище, де кожному, після пережитого в окопах, буде легше адаптуватися. А ще у цього чоловіка є свій погляд на війну. Про все це – наша з ним розмова.

Читайте про це – на с. 6

От сволота!

Письменник із Луцька писав, що українці «8 років бомбили Донбас»

Співець «руського міра» – Сергей Бортников.

Подорожці – на с. 3

ПАМ'ЯТАЙ!

ЄГОВА - це ім'я Правдивого Бога
Вихід 15:3

ІСУС ХРИСТОС - спаситель та Цар неба і землі
Псалом 2

ЦАРСТВО БОЖЕ - єдина НАДІЯ СВІТУ!
Даниїла 2:44

teokrat.com

068 800 19 80
095 800 19 80

Пульт тижня

Два брати-ухлянти чинили жорстокий опір працівникам ТЦК

Інцидент трапився в селі Копачівка на Рожищенщині

Наталка НЕКОЗ

Група оповіщення в складі патрульних та військовослужбовців ТЦК та СП зупиняла ЗАЗ для перевірки документів, однак керманіч на законну вимогу не відреагував і продовжив рух. Легковик заблокували.

Водій та один з пасажирів вчинили активний опір правоохоронцям та нанесли їм ушкодження. У подальшому вони були затримані в порядку ст. 208 КПК України.

На місце прибула слідчо-оперативна група. Вилучено автомобіль, а також газові балончики, ніж, металеву палицю та інші речові докази.

Встановлено, що обоє зухвальців – брати 1995 та 1998 років народження, перебувають в активному розшуку за ст. 210 КУпАП, тобто є порушниками правил військового обліку.

За процесуального керівництва прокуратури, слідчі оголосили їм про підозри. Братам може загрозувати до 7 років позбавлення волі.

Від початку повномасштабного вторгнення в Україні зафіксовано вже понад 620 нападів на військових ТЦК (серед них – 39 на Волині), причому динаміка інцидентів стає дедалі загрозливішою. ■

Нетверезий пенсіонер на своєму авто спеціально протаранив поліцейську машину

Цей надзвичайний випадок зафіксовано в Шацьку

Микола ДЕНИСЮК

Там наряд поліції прибув на виклик, який виявився завідомо неправдивим. На заявника винесли постанову за ст. 183 КУпАП, що передбачає штраф від 850 до 3400 гривень. Очевидно, 61-річному пенсіонеру це до душі не припало, адже він сів за кермо і своєю автівкою навмисно пошкодив службовий транспортний засіб правоохоронців.

Поліцейські встановили, що чоловік позбавлений судом права керування за ст. 130 КУпАП. Того дня він знову сів за кермо нетверезим – мав 1,76 проміле алкоголю, що в понад 8 разів більше допустимої норми.

Зухвалого порушника затримали. Слідчі вже оголосили йому про підозру. Суд обиратиме фігуранту запобіжний захід. ■

У Луцьку фотостенд загиблих Героїв планує перенести на меморіальний комплекс «Вічна слава». Питання буде узгоджуватись з родинами загиблих, повідомила секретар Луцької міської ради Катерина Шкльода.

У Камінь-Каширську висадили символічну алею з могутніх дубів на честь полеглих воїнів громади. Ініціаторкою акції стала координаторка проекту «Озеленення планети» у Волинській області Юлія Вусенко.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятинді» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

Герої нашого часу

Легендарний «KARAYA» став Почесним громадянином Луцька

В обласному центрі Волині нагородили Героя України Вадима Ворошилова

Ліна ВОГОНЬ

17 квітня секретар Луцької міської ради Катерина Шкльода вручила відзнаку «Почесний громадянин міста Луцька» Герою України, підполковнику, військовослужбовцю, льотчику 2-го класу Повітряних сил Збройних Сил України – Вадиму Олександровичу Ворошилову.

«Я вважаю, що за такими молодими людьми наше майбутнє. Років два до війни ми зустрічалися з Вадимом і обговорювали цивільні польоти, говорили про систему в армії. Уже в перший день повномасштабного вторгнення, не задумуючись, він повернувся на службу. І я впевнена, що такі люди як Вадим, роблять її кращою. Дякую вам за службу народу України. У вас могло бути зовсім інше майбутнє, можливо, набагато краще. Така вірність надихає, такі люди, як ви, вселяють віру в те, що ми переможемо, що Україна буде сильною», – зазначила Катерина Шкльода.

32-річний уродженець Кременчука на Полтавщині Вадим Ворошилов – один із найкращих молодих україн-

Секретар Луцької міської ради Катерина Шкльода вручила відзнаку «Почесний громадянин міста Луцька» Герою України, льотчику Вадиму Ворошилову.

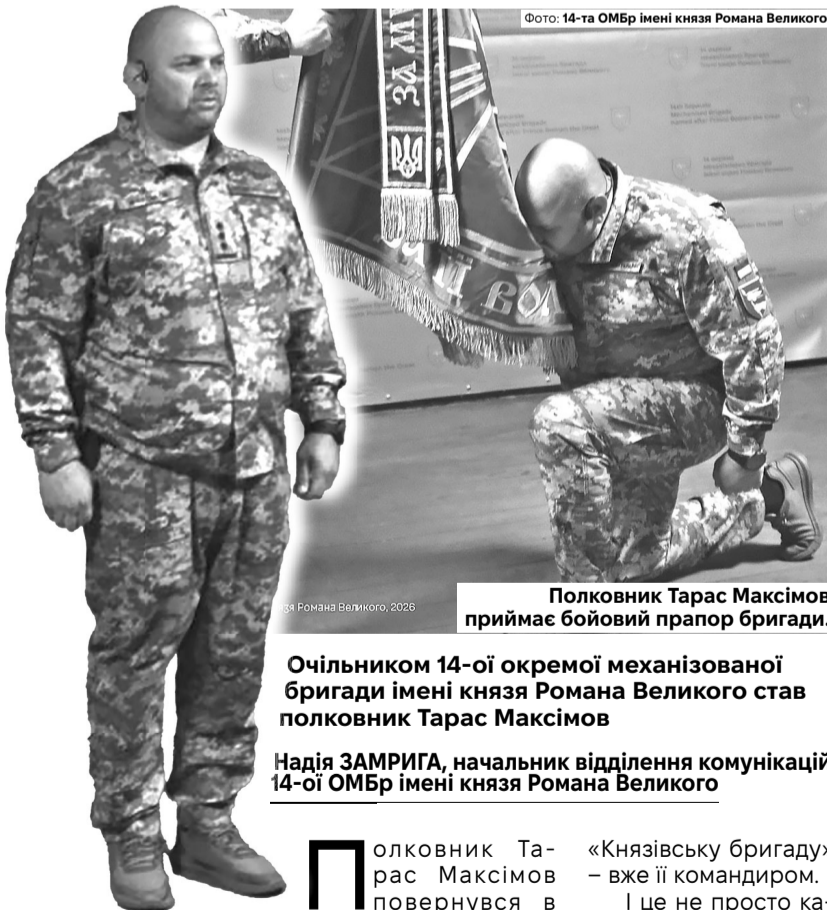
«Коли окупанти почали називати українців «неонацистами», Вадим Ворошилов взяв собі позивний на честь німецького льотчика-аса Еріха Гартманна, який наводив жах на совєтів.»

ських пілотів-винищувачів з позивним Karaya («Карайя»), справжній приклад відданості своїй країні. Операція у жовтні 2022-го стала свідченням його професіоналізму, мужності та готовності йти на ризик заради захисту людей.

10 жовтня, під час масованого ракетного обстрілу, «Карайя» збив дві крилаті російські ракети. Через два дні – 12 жовтня – Вадим під час бойового вильоту знищив 5 іранських «Шахедів 136», а пошкоджений свій

Дивись, хто прийшов!

У «Князівській бригаді» – новий командир

Полковник Тарас Максимов приймає бойовий прапор бригади.

Очільником 14-ої окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого став полковник Тарас Максимов

Надія ЗАМРИГА, начальник відділення комунікацій 14-ої ОМБр імені князя Романа Великого

Полковник Тарас Максимов повернувся в «Князівську бригаду» – вже її командиром. І це не просто ка-

дрове рішення. Це повернення людини, яка знає бригаду зсередини, розуміє її силу, характер, ціну кожного досягнення і біль кожної втрати.

та підтримки один одного залежить не лише ефективність в боротьбі з ворогом, від цього залежить життя і, в певній мірі, доля країни. Працює-

«Це повернення людини, яка знає бригаду зсередини, розуміє її силу, характер, ціну кожного досягнення і біль кожної втрати.»

Приймаючи бойовий прапор, полковник Тарас Максимов прийняв не лише символ, а, в першу чергу, відповідальність за кожного воїна, за кожен підрозділ, за наш спільний результат у бою.

– Як командир «Князівської бригади», буду робити все, щоб ми стали ще більш міцним, сильним і згуртованим колективом. Глевнений, що разом ми це зможемо зробити! – сказав Тарас Максимов і продовжив: – Адаже від нашої єдності, взаєморозуміння, довіри

мо далі. Слава Україні! Полковнику Тарасу Максимову – 45 років, він служив у 14-ій окремій механізованій бригаді з 2018 року, був заступником командира бригади з артилерії, потім – заступником командира бригади. В грудні 2024 він був призначений командиром 155-ої окремої механізованої бригади.

До Тараса Максимова «Князівську бригаду» очолював підполковник Анатолій Лисецький. Куди його перевели, в бригаді не коментують. ■

У Луцьку вартість проїзду в тролейбусах зросла до 12 гривень.

Попри це тролейбус залишиться найдешевшим видом громадського транспорту в обласному центрі, бо в автобусах нині вартість 18 гривень.

Обережно з анекдотами про євреїв: Президент України Володимир Зеленський підписав закон про внесення змін до Кримінального кодексу, що передбачає відповідальність за антисемітизм. Прояви антисемітизму тепер караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 3400 до 8500 гривень) або обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років.

Найбільше українських біженців, які виїхали за кордон, походять із великих міст і промислових регіонів. Зокрема: Київ – 20,3%; Харківська область – 11,9%; Дніпропетровська – 9,6%; Донецька – 9,1%; Запорізька – 7,5%; Одеська – 6,6. Найменше – з Тернопільщини – 0,7% та Волині – 0,8%.

■ Про це говорять

«Якщо раптом хтось вирішить з нами розмовляти й дивитися на нас кризь приціл зброї – ми відповімо. До цього готуємося», – заявляє самопроголошений президент Білорусі.

Чи підтягує Лукашенко війська до Волині?

Самопроголошений президент Білорусі олександр Лукашенко 17 квітня підписав указ про призов офіцерів запасу на військову службу і наголосив, що його країна готується до війни, оскільки «жодного мирного часу бути не може»

Ліна ВОГОНЬ

Президент Володимир Зеленський заявив, що у прикордонній Білорусі відбувається розбудова до-ріг до території нашої країни

та налагодження артилерійських позицій. Глава держави повідомив, що доручив відповідним каналам застерегти мінськ щодо готовності України захищати свою землю та незалежність.

Тим часом українські прикордонники не фіксують на території Білорусі переміщення техніки або стягнення до кордону збройних сил. Про це заявив речник Держприкордонслужби полковник Андрій Демченко.

«Підтягування військ немає. Ще з 2022 року Білорусь тримає на окремих напрямках свої підрозділи, тоді вони заявили, що це з метою по-

силення своєї безпеки, бо очікують якихось дій з боку України, хоча Україна ніколи не загрожувала Білорусі і не планує здійснювати такі дії. Тому є ті підрозділи, які Білорусь і до цього тримала по напрямку нашого кордону. Вони ротуються, міняються, здійснюються їхні переміщення, але нарощування навіть цих підрозділів не відбувається», – цитує Андрія Демченка «Укрінформ».

За словами офіцера, не зафіксовано у безпосередній близькості до кордону і переміщення техніки.

«Інформаційно нагнітаючи, свого часу вони (біло-

русь. – Ред.) заявляли про створення Південного оперативного командування якраз по напрямку кордону з Україною. В межах цього можуть і облаштуватися позиції, полігони і під'їзні шляхи», – зауважив речник ДПСУ.

«Є ті підрозділи, які Білорусь і до цього тримала по напрямку нашого кордону, але нарощування їх не відбувається.»

Демченко запевнив: за тим, що відбувається на території Білорусі, пильно стежать підрозділи розвідки, Міністерства оборони і Державної прикордонної служби, щоб вчасно відреагувати на будь-які виклики і загрози. «Станом на зараз Росія не тримає на території Білорусі великих сил, в тому числі піхотних підрозділів, які б могли здійснити повторне вторгнення з території Білорусі», – наголосив прикордонник.

Водночас, за словами речника, не можна виключати якихось провокативних дій, зокрема з метою відтягування наших сил на цей напрямок із більш важливих. «Тому стежимо, реагуватимемо на всі виклики і продовжуємо укріплювати цей напрямок», – додав він.

За словами офіцера, триває нарощування фортифікаційних укріплень у кожній області, яка межує з Білоруссю: на Волині, Рівненщині, Житомирщині, Київщині, Чернігівщині. ■

Погляд

Борис БЕРЕЗА,
громадсько-політичний діяч,
екснардеп, ексречник
«Правого сектора»

Уже не державний зрадник? Шуфрича випустили з СІЗО

Невже одіозного Нестора Шуфрича звільнили «па щучьому веленью»?

Якось дивно влаштована наша система правосуддя, що зрадники і махрові корупціонери або містичним чином втікають за кордон буквально перед арештом. Або – їх обшукують, як от Шуфрича, знаходять купу доказів державної зради, а далі... За деякий час випускають. Що коїться?

Спостерігаю шок та істеріку у багатьох через те, що суд відпустив підозрюваного у державній зраді Нестора Шуфрича з-під варту на домашній арешт. Ой, не через те у вас істерика, не через те. Поки одні вважають, що це зроблено через бажання Зеленського мати гарантовані голоси ОПЗЖ, а інші припускають, що через те, що він нарешті віддав активи, які в нього були і його відпустили, бо «видоїли» – то хочо сказати, що обидві версії мають право на існування, але є ще і третя.

Уявіть, що ви президент України. Уявили? А тепер уявіть, що ви постійно публічно кажете про своє бажання зустрітися з путіним і домовитися. А путін вас ігнорує, як ігнорують колись. Але ви дуже хочете. І ще хочете, щоб на переговорах був якийсь результат, бо тоді вам не треба буде стабілізувати фронт та втрачати залишки рейтингу.

І от тоді вам дехто, хто часто спілкується з Медведчуком, був на його днях народження, працював з ним та ручкався у парламенті каже, що можна спробувати через Медведчука домовитися, але треба якийсь «жест доброї волі». Як у 2019 році візит до Вишинського (заарештованого 15 травня 2018 року (при Порошенку) в Києві за звинуваченнями у створенні підірваної проросійської інформаційної мережі в Україні та державній зраді головного редактора «РІА Новини-Україна» Кирила Вишинського, якого 7 вересня 2019 року (за Зеленського) відпустили в рамках угоди «обміну полоненими» між Україною і Росією до Москви, де зрадлива душа якого відправилася до пекла 23 серпня 2025 року. – Ред.) у в'язниці близького до кремля Олексія Венедиктова (головного редактора російської радіостанції «Ехо Москви». – Ред.), який був організований першим помічником Зеленського Сергієм Шефіром (у березні 2024-го Зеленський офіційно звільнив Шефіра з посади першого помічника, у лютому 2026-го на тлі розслідування «Міндичгейту» той виїхав з України і був зафіксований 9 квітня поруч із Рінатом Ахметовим у VIP-ложі стадіону в польському Кракові на переможному матчі «Шахтаря» проти нідерландського «АЗ Алкмаар» – 3:0. – Ред.).

І цей «жест» – звільнення Шуфрича з СІЗО. Єдине, що заважає, – той у СІЗО з підозрою у держзраді, а з таким не випускають. Хоча – це ж такі дрібниці, коли потрібен жест доброї волі.

Забудьте на якийсь час, що на вулиці весна, на носі у вас окуляри, а в душі осінь, а уявіть, що все так і відбувається. Бо злі язики з Банкової мене в цьому переконують. Я, звісно, їм не вірю, але ж вони чомусь завжди праві та жодного разу не помилилися раніше. Тож – ситуація стає дедалі цікавішою.

Що скажете з приводу версії злих язиків із Банкової? Віримо їм чи ні?

P.S.

Шевченківський районний суд Києва 16 квітня відпустив з-під варту під домашній арешт підозрюваного у державній зраді нардепа – 59-річного Нестора Шуфрича. Той тепер має носити електронний браслет та здати всі документи для виїзду за кордон. Також він має цілодобово перебувати за місцем реєстрації у Київській області. Серед винятків – випадки отримання медичної допомоги чи перебування у укритті під час повітряної тривоги. ■

■ От сволота!

Письменник із Луцька писав, що українці «8 років бомбили Донбас»

69-літнього Сергія Бортнікова засудили за виправдовування російської агресії

Наталка МУРАХЕВИЧ,
речниця прокуратури
Волині

За підтримання публічного обвинувачення прокуратурою Волинської обласної прокуратури відомого волинського письменника, жителя міста Луцька Сергія Бортнікова визнано винуватим у виправдовуванні, визнанні правомірною збройної агресії російської федерації проти України, тимчасової окупації частини терито-

рії України, а також у глорифікації осіб, які здійснюють збройну агресію російської федерації (ч. 4, 1, 3 ст. 436-2 КК України).

«Сергій Бортніков Україну називав «чужою для себе державою із чужими сенсами» та «ісконно російською землею», за яку йому «тепер соромно».

Прокурори в суді довели, що проросійськи налаштований письменник Сергій Бортніков активно ви-

давав власні книги в московських видавництвах, від початку повномасштабного вторгнення у переписці зі знайомими агресивно та стійко просував ворожі наративи про «8 років бомбили Донбас» та «братські

народи», ідеалізував і виправдовував російську армію та її вояків, засуджував «ліберальні європейські цінно-

В інтернеті, до речі, українські видавництва ще рекламують книги зрадника Сергія Бортнікова. А на російських сайтах Бортніковим аж «кишать»...

сті», а Україну називав «чужою для себе державою із чужими сенсами» та «ісконно російською землею», за яку йому «тепер соромно». (Ще Сергія Бортнікова підозрювали у причетності до створення Волинського відділення Спілки

письменників Росії. – Ред.)

Суд призначив обвинуваченому покарання у виді 6 років позбавлення волі.

Зазначимо, що вирок можна оскаржити в апеляції протягом 30 днів із часу проголошення. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Юрій КАМЕЦЬ – боєць із села Журавичі, що на Ківерцівщині;

Володимир БУРНАШЕВ – боєць із селища Голоби;

Богдан КАСПРУК – боєць із міста Нововолинська;

Анатолій ДЕРКАЧ – боєць із села Видерта Камінь-Каширського району;

Олег КУХАРУК – боєць із села Поворськ Ковельського району;

Олександр БУДНІК – боєць

із села Датинь, що на Ратнівщині;

Тарас РИБАЛЬЧЕНКО – боєць із села Берестяни, що на Ківерцівщині;

Дмитро НОВОСАД – боєць із села Дроздні Ковельського району;

Олексій ШУМИЛО – боєць із селища Торчина Луцького району;

Андрій ГУНЧИК – боєць із міста Каменя-Каширського;

Юрій БОСАК – боєць із

села Боровне Камінь-Каширського району;

Валерій БОНДАР – боєць із села Кримне, що на Старовижівщині;

Антон ХВОСТЮК – боєць із села Літогощі, що на Рожиченщині;

Юрій МУХІН – боєць із села Підгородне, що на Любомльщині;

Михайло ОЛЕКСЮК – боєць із села Комарове,

що на Ратнівщині;

Олександр КОХАНЮК – боєць із міста Луцька;

Василь ФАРИНЮК – боєць із села Журавники, що на Горохівщині;

Микола ГАЦЬ – боєць із села Шклинь, що на Горохівщині;

Дмитро ДЕМЧУК – боєць із села Сокіл, що на Рожиченщині;

Олександр ЗІПЕРТ – боєць із села Сирники Луцького району.

■ Прямая мова

«Питання надання «Томагавків» путіну за адміністрації Трампа – це лише питання часу»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Борислав БЕРЕЗА, політик, про резонансні випадки стрілянина в тилкових містах України:

«У школі на Закарпатті сталася стрілянина. Там 15-річний учень поранив свого однокласника. У Кривому Розі хлопець вистрелив із пневматики в око 16-річній дівчині через невзаємне кохання. Лікарі борються за її зір. У Києві літній чоловік вбив та поранив декілька людей, а згодом взяв у заручники відвідувачів у супермаркеті.

Хворих людей стає все більше. Суспільство треба лікувати. До речі, маю переконання, що легальна короткоствольна зброя могла б допомогти мінімізувати кількість жертв цього терориста. Доведено прикладами з багатьох країн».

Володимир АР'ЄВ, народний депутат, про результати виборів в Угорщині, де Орбан одночасно підтримували і США, і росія:

«Найважливіше, що показали вибори в Угорщині, – спільні дії Трампа і путіна щодо Європейського Союзу. Обидва підтримують умовно антибрюссельські політисли в усіх країнах. Обидва зацікавлені розбити єдність ЄС за давнім, як Рим, принципом «розділяй і володарюй», хоч у кожного своя мета. Трамп вважає об'єднану Європу геополітичним конкурентом, хоч цього і не визнає; путін – перешкодою для загарбницької війни з відновлення імперії зла. Обидва програли цей бій – і це важливо (Віктор Орбан зазнав нищівної поразки на виборах: його партія «Фідес» отримала лише 52 мандати, тоді як опозиційна сила «Тіса» Петера Мадяра отримала конституційну більшість – 141-го депутата. – Ред.)».

Андрій ІЛЛЕНКО, військовий, екснардеп від ВО «Свобода», проти масового залучення мігрантів в Україну:

«Давайте відверто: професура і кваліфіковані працівники до нас їхати не будуть. Будуть їхати охочі виїхати хоч кудись у пошуках хоч трохи кращого життя без чітких цілей і розуміння чим займатися (таких більшість і це пряма дорога у кримінал і соціальний паразитизм) і готові працювати кур'єрами в кращому разі. Без кур'єрів із Бангладешу проживемо якимось, не помремо...

Збережемося як нація – виберемося з цієї біди і будемо жити та розвиватися на своїй землі».

Кирило САЗОНОВ, політолог, військовослужбовець, уродженець Донеччини, про «звільнення» росіянами Донбасу:

«У цій ситуації, коли українська оборона виявилася не по зубах окупантам, а територію взяти під контроль необхідно, вони просто виносять все живе обстрілами. На місці «російськомовного Донбасу» залишаться безлюдні руїни... І якби це пекло було не на Донбасі воно було б у Дніпропетровській області. Або на Київщині. Залежить від того, як далеко вони зуміли б пройти. Привіт усім землякам, хто втратив будинки і зараз у ЗСУ захищає Україну. І дуже хотілося б запитати тих, хто у 2014 кричав: «путін, введи!» – ви щасливі?»

Віктор АНДРУСІВ, аналітик, вважає, що заяви ЄС про те, що необхідно дуже багато років, щоб прийняти Україну до Євросоюзу, – це лицемірство:

«Чому? Греція. Свого часу вона була прийнята до ЄС виключно з політичних мотивів. Вона не відповідала критеріям для вступу. ЄС ухвалив політичне рішення тому, що був ризик повернення диктатури в Греції під впливом Радянського Союзу...

Однак об'єктивно ЄС не може прийняти країну у війні. Ми маємо бути тверезі в цьому, і не вимагати подібного. Натомість – ми можемо вимагати, щоб нас прийняли в перший рік після закінчення війни».

Сергій МАРЧЕНКО, військовослужбовець, блогер, про послаблення Трампом санкцій на російську нафту:

«Казав і кажу зараз: питання надання «Томагавків» путіну за адміністрації Трампа – це лише питання часу. Тому підтримуйте ЗСУ, робіть свою країну сильнішою, поки США не вступили у війну на боці росії».

Олександр ФЕДІЄНКО, народний депутат від фракції «Слуга Народу», про убивство у Києві терористом сімох людей:

«Я вкотре звертаюся до колег-парламентарів із закликом ухвалити закон щодо цивільного обігу зброї. Коли я переглядав ці відео, як і багато моїх друзів, ми бачили, як людина зі зброєю просто йшла вулицею і, по суті, вбивала громадян України. На мою думку, подібного могло б не статися, якби суспільство мало законне право на володіння зброєю і можливість застосовувати її для запобігання таким випадкам».

Віктор ЯГУН, військовий експерт, вважає дронно-штурмові підрозділи перевагою ЗСУ над російською армією:

«Критично важлива зміна (на фронті) – інтеграція дронів у бойову архітектуру. Дронно-штурмові підрозділи – вже не допоміжний інструмент, а основа нової тактики, де безпілотні системи працюють у зв'язі з піхотою, розвідкою і артилерією. Росіяни намагаються це копіювати, але роблять це фрагментарно і без системного ефекту».

Андрій ЛЮБКА, письменник, волонтер, воїн ЗСУ, про сприйняття військовими допомоги від цивільних людей:

«Ще поки я ганяв машини на фронт, то від багатьох військових чув, що автівки – це круто, але найважливіше – це знати, що гроші на них зібравали люди, що десь у тилу вони не забули про війну і військових, а солідаризуються і в міру своїх сил допомагають. Відчуття цього зв'язку – безцінне і мотивуюче. Тепер я «по інший бік» (у Силах оборони. – Ред.) і можу підтвердити, наскільки це важлива справа – передусім не в матеріальному сенсі, а у відчутті підтримки і вдячності за вибір бути військовим. Тому на все життя запам'ятаю, як цієї зими я у військовій формі зайшов у придорожнє кафе «У Макарія» і замовив каву, але грошей з мене не взяли. 25 гривень – а пробрало так, що очі опинилися на мокрому місці». ■

■ Як це було

Пригадує: «Чому війна досі не закінчилась?»

Річниця дебатів на стадіоні: що обіцяв Зеленський і що передбачив Порошенко?

19 квітня 2019 року відбулися дебати між п'ятим президентом Петром Порошенком та тодішнім кандидатом у президенти Володимиром Зеленським. Через 7 років після проведення їх на стадіоні «Олімпійський» телеканал «Прямий» проаналізував ключові заяви політиків

Ольга СОКОЛОВА

Володимир Зеленський: – Я вже казав, що йду на один термін, і через 5 років буде інший президент і я тримаю кулаки, щоб вашого оточення у політиці більше не було... Я вірю, що ми зможемо прийти і зламати цю систему. З нормальними людьми, з іншою ментальністю, з ментальністю 21 століття. Петре Олексійовичу, ви забрали і ці люди забрали у нас найголовніше – п'ять років. Зробимо їх разом!

Петро Порошенко: – Ми маємо дуже красиву обгортку, дорогу, яскраву. І в цій обгортці кожен може знайти собі те, що він хоче: хто – зниження тарифів, про які сьогодні говорив Володимир, хто – зарплати вчителів по чотири тисячі доларів, хто – підвищення пенсій, хто – повернення в росію, а хто може знайти і рух в Європу. Але, пане Володимире, ви самі сказали, що ви – кіт у мішку, так ви не кіт у мішку, ви – мішок, а у вашому мішку сьогодні чорти

і коти, включно з олігархами, колишніми регіоналами і всім тим, що загрожує моїй державі.

Володимир Зеленський: – Що стосується головнокомандувача, пане Порошенку, зараз війна. І ви мені ставите такі запи-

«Не може війну із російським агресором вести актор, талановита людина, але без будь-якого досвіду.»

тання, на які самі повинні відповідати – чому війна досі не закінчилась? Ось такий ви головнокомандувач, дуже дякую вам за все, що ви зробили.

Петро Порошенко: – Перше, що стоїть перед нашою державою, – це є потреба миру. Ми маємо закінчити війну. І війну маємо закінчити, забезпечивши

відсіч російському агресору. Бо не в Києві, як каже Зеленський, лежить ключ від війни, і не на колінах треба повзти до путіна, щоб захистити державу. Нам треба будувати армію, продовжувати її будівництво, нам треба державу і фундамент державності, нам треба захищати мову, нам треба боронити Україну, нашу націю.

Володимир Зеленський: – Я зараз готовий стати на коліна перед кожною матір'ю, яка не дочекалася свого хлопця з фронту, свого сина. Я готовий. І зараз стану на коліна перед кожною дитиною, яка не дочекалася свого батька. Я готовий зараз стати на коліна перед кожною жінкою, яка не дочекалася свого чоловіка.

Петро Порошенко: – Сьогодні засвідчений потужний запит на оновлення, і оновлення треба і можна зробити під час парламентських виборів, але не можна гратися з країною під час виборів президентських: ціна може бути надзвичайно високою. І не може війну із російським агресором вести актор, талановита людина, але без будь-якого досвіду. Ціна, яку заплатять десятки мільйонів українців, може бути дуже-дуже великою. ■

■ Політична кухня

Чому військовий збір зростає, а виплати воїнам – ні?

Кошти військового збору мають йти на індексацію грошового забезпечення ЗСУ – про це заявив Петро Порошенко

Ольга СОКОЛОВА

Він повідомив, що фракція «Європейська Солідарність» зареєструвала відповідні законопроекти, які дають змогу збільшити виплати українським захисникам вже з другого півріччя цього року.

«Всі кошти, які надходять від військового збору, мають бути зараховані до спецфонду і витрачатися виключно і тільки на підтримку Збройних Сил України,

передбачається надходження 198 млрд 300 млн грн. Влада використовувала ці кошти на абсолютний попу-

«Петро Порошенко також констатував, що влада витрачає близько 100 мільярдів гривень на популістські статті витрат.»

лізм. На Є-банкінг – 5 млрд грн, пітчінг (це щось пов'язане з кіно) – 4 млрд грн, скрінінг – чергова ініціатива влади в галузі охорони здоров'я – 10 млрд грн, «єдиний марафон» – 5,5 млрд грн, кешбекінг – 7 млрд грн, «зимова підтримка» – 18 млрд грн,

Якщо ви просумуєте, видете на цифру 100 млрд грн», – зауважив Порошенко.

«Разом із тим, сума грошового забезпечення, встановлена законом, складає 20 тис. грн і не змінювалася з 2022 року. Кожного разу, коли

ми зустрічаємося з військовими, головне питання – чому не індексується грошове забезпечення? Ціни зростають, інфляція зростає, 4 роки вони без збільшення. Ціни в Україні зросли більш ніж на 50%, а грошове забезпечення військовослужбовців – ні. І саме тому ми вимагаємо усунення цієї несправедливості», – пояснює Порошенко.

ДО РЕЧІ

«Європейська Солідарність» також наполягає на тому, щоб не менше 20% так званого військового ПДФО, яке свого часу влада вилучила з бюджетів громад, повертали безпосередньо на рахунки бригад. ■

О часи, о звичаї!

Іванна БІЛІЩУК,
Ірина РОМАНЕНКО,
«Суспільне Луцьк»

П'ять дронів – за знищене поле

У Зимнівській громаді Володимирського району підлітки на мотоциклах пошкодили посіви цукрових буряків на кількох гектарах поля

За словами аграріїв, частина врожаю вже втрачена, а збитки можуть сягати сотень тисяч гривень.

Агрономка Юлія Кротач розповіла «Суспільному Луцьк», що поле засіяли напередодні, однак після того, як по ньому проїхалися мотоцикли, значна частина сходів знищена.

«Тут вже сходів не буде взагалі, тому що все затрамбовано. Навіть якщо дощ піде. Це вже зіпсований врожай», – розповідає вона.

Пошкоджені ділянки доведеться або пересівати, або ж обробляти те, що частково зійде, але врожайність буде втрачена. Юлія додає, що у вирощування буряків вкладають не лише гроші, а й роки праці та ставлення до землі.

«Ми вирощуємо з душою. Тато мене завжди навчав, що до землі треба відноситися як до чогось святого. Коли починаємо сіяти – молимося. Ми вкладаємо всю душу і сили», – каже агрономка.

Про інцидент жінці повідомили очевидці. Коли вона приїхала на поле, побачила вже знищені посіви.

«Така картина мене просто пробила

«Тут вже сходів не буде взагалі, тому що все затрамбовано», – з гіркотою в голосі каже агрономка Юлія Кротач, показуючи на ділянки, знищені їздою на мотоциклах.

до глибини душі. Це робота багатьох людей, і морально дуже важко це все дається», – говорить вона.

Місцеві жителі розповідають: на полі з посівами цукрових буряків одночасно їздили кілька мотоциклів.

«Було п'ять мотоциклів. Ганяли по полю так, що понівечили все», – каже очевидець Анатолій Никонюк.

За словами представників господарства, насіння для одного гектара цукрових буряків коштує щонайменше 420 євро. До цього до-

даються витрати на паливо, добрива, оплату праці та втрати врожаю.

Попри завдані трьох гектарів посівів, ще частину – в сусідньому селі.

Попри завдані

«Нам відшкодувати не потрібно. Єдина наша умова – закупити п'ять дронів для Збройних Сил України.»

«Щоб засіяти один гектар, тільки насіння коштує 420 євро. А ще – паливо, зарплати, добрива. Загалом це великі витрати», – каже заступник директора із земельних питань Володимир Кахович.

На цьому полі пошкодили близько

збитки, у господарстві вирішили не вимагати грошей від винуватців. Натомість запропонували інший варіант відшкодування.

«Нам відшкодувати не потрібно. Єдина наша умова – закупити п'ять дронів для Збройних Сил

України», – каже Юлія Кротач.

За її словами, таке рішення ухвалили разом із керівництвом господарства. Водночас агрономка зазначає: подібні випадки трапляються не вперше, однак зафіксувати їх на відео вдалося вперше.

У поліції «Суспільному» повідомили, що причетних до події встановили та відкрили за фактом події адміністративні провадження.

«Поліцейські офіцери громади встановили причетних – це троє неповнолітніх і один повнолітній мешканці Володимирської громади», – розповіла речниця Нацполіції Волині Ольга Бузулук.

На підлітків склали адміністративні матеріали, зокрема за керування мотоциклами без посвідчення та за псування сільськогосподарських угідь.

«Протоколи склали за статтею 104 КУпАП – псування сільськогосподарських земель, а також за іншими порушеннями. Матеріали направлені до суду», – зазначила речниця поліції.

За попередніми даними, сума збитків становить близько 200 тисяч гривень. Дорослі вже зв'язалися з власниками господарства та пообіцяли відшкодувати шкоду. ■

Колесо історії

На Волині поляки шукають місця поховань 1943 року

З 20 квітня на території колишніх сіл Острівки та Воля Островецька в Ковельському районі розпочалися пошукові дослідження з метою виявлення останків мешканців села, які трагічно загинули у серпні 1943 року

Раїса ІВАНЮК

Про це повідомляє Український інститут національної пам'яті. Пошукові роботи тривати-

муть до 1 травня 2026 року.

Дозвіл для польської сторони на проведення пошуків було надано Міністерством України спеціалізованої установі «Волинські

старожитності».

Участь у експедиції також візьмуть співробітники Інституту національної пам'яті Республіки Польща та Вроцлавського медичного університету.

З українського боку для нагляду за пошуковими роботами залучають фахівців комунального підприємства Львівської обласної

ради з питань здійснення пошуку поховань учасників національно-визвольних змагань та жертв воєн, депортацій і політичних репресій.

ДОВІДКОВО:

Наприкінці серпня 1943 року (в ніч з 28 на 29 серпня, за іншими даними – 30 серпня) Острівки та Воля Островецька зазнали збройного нападу. За даними архівних джерел, переважна частина мешканців сіл трагічно загинула, а самі села були спалені. ■

Хто б сумнівався...

Як покарали радника мера Ковеля за схему з фіктивними відстрочками

Посадовець разом із дружиною та спільниками за 2,5 тисячі доларів допомагав чоловікам зніматися з розшуку

Дарина ШЕВЧУК

Як йдеться у вирокі Ковельського міського суду, Андрій Середюк, який у минулому був військовим комісаром Ковельського міського ТЦК та СП, на посаді радника міського голови організував корупційну схему для військовозобов'язаних. За даними слідства, він обіцяв чоловікам призовного віку зняти їх з розшуку та внести зміни до електронної системи «Оберіг». Свої послуги оцінював у 2,5 тисячі доларів.

Радник мера координував схему і безпосередньо контактував із працівниками ТЦК. Він залучив до злочину двох працівниць управління соціальної та ветеранської політики виконавчого комітету Ковельської міської ради, одна з яких – його дружина Ірина Середюк. Також його спільником був 24-річний племінник, який підшукуював потенційних клієнтів і проводив із ними особисті зустрічі.

Так, спільники допомогли одному з військовозобов'язаних оформити фіктивний договір оренди житла, який підтверджував зміну місця проживання. Після цього чоловіка зняли з розшуку та поставили на облік в іншому ТЦК на підставі підроблених документів.

Одразу після викриття Андрія та Ірину Середюків звільнили з міськради. На період розслідування посадовця відправили під цілодобовий домашній арешт, а частину його майна арештували. У суді ексрадник мера визнав свою провину та уклав угоду з прокурором. Він також зобов'язався добровільно перерахувати 250 тисяч гривень на потреби ЗСУ.

Суддя Петро Бойчук визнав Андрія Середюка винним за ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 369-2, ч. 1 ст. 358 та ч. 4 ст. 358 КК України (зловживання впливом, вчинене за попередньою змовою) та призначив йому покарання... у вигляді 103 700 гривень штрафу. Крім того, у посадовця конфіскували 1000 доларів і зобов'язали сплатити майже 42 тисячі гривень судових витрат.

Вирок ще можна оскаржити в апеляції. Але ж хто його буде оскаржувати, коли тут, схоже, всі задоволені. ■

фото: kovelmmedia

Після затримання Андрія Середюка звільнили з Ковельської міськради.

На озері Добре рибалка наловив риби на майже пів мільйона

16 квітня, близько 22 години, поліцейські спільно з інспекторами Волинського рибоохоронного патруля задокументували факт незаконного вилуви риби на території ландшафтного заказника озера «Сірче»

Катерина ЗАГАЙКО

У прибережній зоні поблизу села Добре Камінь-Каширського району в 49-річного місцевого жителя правоохоронці виявили та вилучили п'ять риболовних сіток і понад сотню риби різних видів, зокрема: плитка, плоскирка, окунь, лин, щука.

Сума завданих збитків водному господарству України становить понад 475 тисяч гривень – фактично майже пів мільйона.

За цим фактом вирішується питання щодо відкриття кримінального провадження за ст. 249 (незаконне зайняття рибним промислом) Кримінального кодексу України. Санкція статті передбачає штраф, обмеження або позбавлення волі.

Поліція нагадує: у період нересту діють суворі обмеження на вилув водних біоресурсів. Використання заборонених знарядь лову, зокрема сіток, є грубим порушенням законодавства та тягне за собою відповідальність. ■

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрусткіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболювальні таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як:

-артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю, **ТЕЛЕФОНУЙТЕ за номерами:**

(098) 545 05 59, (066) 347 65 78.

Висновок ДСЄЕ України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

У Луцьку планують оновити замок Любарта (на фото) у межах підготовки до відзначення 600-річчя з'їзду монархів держав Європи, яке відбудеться у 2029 році. На розробку проектно-кошторисної документації з обласного бюджету вже виділили 2 мільйони гривень.

фото: uk.wikipedia.org

РЕКЛАМА

ВІЗЬМУ НА РОБОТУ

ПІДСОБНОГО ПРАЦІВНИКА, СТОРОЖА.

◆ Гнучкий графік роботи.
◆ Виконання підсобних та допоміжних господарських робіт.
Надаємо перевагу кандидатам пенсійного віку. Робота в м. Луцьк.

ТЕЛ. 067-954-59-22.

Станом на 1 квітня по всій Україні встановлено 1889 кнопок термінового виклику нарядів поліції з вільним доступом для громадян. Із загальної кількості 53 кнопки працюють у Волинській області. Вони вже щодня допомагають забезпечувати швидке реагування та підвищують рівень безпеки для мешканців і гостей регіону.

За 4 роки середня ціна навчання в українських університетах зросла приблизно на 60%: у 2022 році вона була 19 171 грн; у 2023 році – 21 591 грн; у 2024 році – 25 347 грн; у 2025 році – 30 798 грн.

Актуальне інтерв'ю

«У бою страху нема – найстрашніше було замерзати поволі в болоті»

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ЗНАЙОМИХ ПОПРОСИВ, ЩОБ ВОНИ ПОСПРИЯЛИ, АБИ МЕНЕ ШВИДШЕ ВІДПРАВИЛИ ВОЮВАТИ»

Найперше, звичайно, хочеться почути про життя лучанина Миколи Романюка до повномасштабної війни. Коли про це заходить мова, пан Микола говорить майже скоромовкою:

– Я – лучанин. Навчався в 17-ій школі. Життя складалося по-різному – було хороше й погане. Мав сім'ю – дружину, доньку (нині вона вже доросла). Наразі – розлучений. За професією – фінансист. Якийсь час займався підприємництвом. Потім сім років працював у селищі Мар'янів-ка на Горохівщині – на посаді старшого зміни ПП «Агро – Експрес – Сервіс», що спеціалізується з виробництва цукру. Тут і застала мене війна.

– **1 от – 24 лютого 2022 року... Згадайте цей перший день вторгнення російських військ.**

– Був у Мар'янівці (я там і проживав у готелі). Вранці прийшов до мене охоронець, розбудив і сказав: «Васильович, війна почалася». Перше відчуття – почався хаос, люди не знали, що робити. Молодих хлопців забирали на військову службу. Я поставив начальство до відома, що буду йти добровольцем на фронт. Поїхав у Ківерцівський ЦТК, оскільки прописаний у матері, в Піддубцях. Перший раз мене відправили додому. І за другим не вдалося задіяти у військслужби. Тоді знайомих попросив, щоб вони посприяли, аби мене швидше відправили воювати.

– **Всі добре пам'ятають, що в 2022-му в людей був особливий дух – під військкоматами черги стояли...**

– У кожного – свої мотиви. Я бачив, що молоді призивали. А я вже пожив на світі – дитини виростив, тож не міг вдома сидіти. Бо не зміг би закрити, як кажуть, на все очі й далі займатися своїми справами. Я – чоловік, і це мій обов'язок – захищати свою країну.

– **Іншими словами, ви були психологічно готові до цього.**

– Так, мені було неважко

Фото з архіву Миколи РОМАНЮКА.

Микола Романюк і його бойовий друг Дмитро Горелий.

йти на війну. І не тільки психологічно – фізичну підготовку теж мав. Спочатку було навчання на полігоні в Старичах, що на Львівщині. Там познайомився з побратимом Русланом Хоречком із Рожища (родом він – із селище Дубище). Ми потрапили у 54-у бригаду. 10 – 11 днів було стажування, а звідти зразу – на позицію. І бій.

– **На якому напрямку воювали?**

– Спочатку були Кам'янка, Красногорівка – хто воював, той знає ці місця. Через місяців три нам сказали, що в нас – ротація. Оскільки наша бригада базувалася в Бахмуті, то нас перекинули на Верхнекам'янськ – як мовиться, з одного пекла – в друге, ближче до Бахмута. Там Руслан чекав два місяці був поранений – переніс вісім операцій. Коли я йшов на війну, то мама мала другу групу інвалідності, батько теж був на групі, а я в них – один син. Плюс моя контузія, і в кінці 2022-го я звільнився зі

служби. Новий 2023 рік зустрічав удома.

«КОЖЕН НЕСЕ СВІЙ ХРЕСТ»

– **Тобто на цьому для вас війна закінчилася...**

– Але не покинула мене. Я приїхав додому. Мама одна була. Побув біля неї, але місця собі не знаходив, – давала себе знати залежність від адреналіну. На війні ти переживав сильний вплив цього гормону стресу, який допомагає вижити, – хотілося ці емоції відчувати знову (ніхто не зрозуміє, що то таке, поки сам через це не пройде). І я думав повертатися на фронт. 1 березня, як зараз пам'ятаю, це було. Але стався приступ. У мене почалися страшні болю, які не можна було нічим пояснити. Закінчилося тим, що я потрапив на операційний стіл. Був лежачий деякий час. Виявилось, що внаслідок баротравми в мене був пошкоджений кишківник – довелося 50 відсотків кишок

видалити. Після цього я вже не міг йти на війну.

– **Не раз доводилося чути, що тому, хто побув на війні, вже важко адаптуватися на «гражданці».**

– Тим більше, якщо людина відвоювала сто днів на «нулі». А в нас з Русланом Хоречком склалося так, що ми з першого дня були якраз там. Ми не знали, що таке пішов на позицію – вернувся, а тебе підмінили. В 54-й бригаді такого не було. Жили в окопах, спали на нарах, воювали.

– **Ніби й недоречно таке питання, та все ж задам його: «На війні страшно?»**

– Найстрашніше було замерзати поволі в болоті. В бою цього страху нема. Людина до всього звикає. Хоча в принципі вона за своєю природою не підготовлена до таких випробувань, які доводиться переживати в тому пеклі. Є в людини такий стан (як то точніше сказати), коли вона не контролює деякі свої емоції. Наприклад, той же страх: реакція на нього в кожного – різна. Як і причини страху: хтось не може довго бути в закритому приміщенні, в когось при сильних вибухах дуже порушується емоційний стан – паніка починається...

– **Пане Миколо, ви були старшим за віком, коли пішли на війну – вже пожили, як висловилися, на світі. А що скажете про зовсім молодих хлопців – як їм там? Буваче ж читаєш, що загинув 19 -и чи 20-літній, – по суті, – дитина.**

– Найперше скажу про те, що всім насамперед потрібний досвід. По собі суджу – я, відверто, не знав, що робити, коли почався перший для мене бій. А щодо молодих хлопців, то їм не можна йти на війну, принаймні, до 20 років. І те, що хтось все-таки – там, то це в них гору бере фантазія, – фільми про героїзм надивлявся і їм самим хочуть бути героями. А війна – жорстока, вона – зі своїми реаліями. Хто там був, той знає, що з ним назавжди залишиться її запах – запах пороху, гнилі...

«У мирному житті багато піару, маніпуляції. На війні ти не поманіпулюєш –там ти або нормальна людина, або гівно – третього не дано.»

А ще на війні є «біле» й «чорне». Вона показує, хто є хто – там не сховаєшся, не прикриєшся... І, мабуть, тому фронтова дружба – це вже назавжди. Я говорив, що в моєму житті там з'явився Руслан – це не просто побратим, а брат. Я мав старшого брата, але він трагічно загинув у 1995 році (його вбили в Луцьку). Бачте, Бог забрав – Бог дав. Є в мене ще одна людина, з якою зустрівся на війні, якій довіряв більше, як собі, бо знав, що не підведе.

– **Якщо говорити про ці людські якості, порівнюючи, які вони на війні і мирному житті (чи, точніше, в тилу, бо мир – це те, про що ми тільки мріємо)?**

– У мирному житті багато піару, маніпуляції. На війні ти не поманіпулюєш –там ти або нормальна людина, або гівно – третього не дано. І ті, що з другого розряду, цього не цураються, бо кожен хоче вижити, і кожен робить все для того, щоб протриматися ще день, тиждень... Звідси – й результат, коли людина може тебе підставити, аби самому

не виконувати солдатський обов'язок.

– **Найтяжче, звичайно, втрачати побратимів?**

– Не буду говорити того, чого не відчуваю, – я до цього нормально ставлюся. У кожного – свій шлях. Є Бог, є життєві випробування...

– **І відоме біблійне: «Якщо Бог дав, значить знав, що витримаєш».**

– Я в ці слова не вірю. «Кожен несе свій хрест», – так краще сказати.

– **У цьому зв'язку не покидає думка: чим українці завинили, чим уже так нагрішили, що їм Бог послав такі страшні випробування?**

– Чим сорішили? Народ має за все платити – за те, яку владу обирає, зокрема депутати. Бачили, як все розпадається й самі породили цю сатану всередині країни, а цим скористалася така ж сатана... Ми маємо відповідати за свої дії. От закінчиться війна – може бути інша, коли військовослужбовці повернуться і побачать, почують політиків, той піар при владі...

«НА ЖАЛЬ, У НАС ЛЮДИ ВЖЕ ТАК ЗНЕВІРИЛИСЯ, ЩО І В КОНТРАКТІ НЕ БАЧАТЬ «ПАНАЦІЇ»

– **У перший рік війни під військкоматами хлопці в черзі стояли, доводилося вдавнятися за допомогою до знайомих, як от і вам, щоб швидше піти на війну. Зараз із мобілізацією постанала проблема – не вдаючись до якихось суб'єктивних міркувань, скажу тільки про те, що Міністр оборони України Михайло Федоров підготував комплексну реформу мобілізації, один із моментів якої – перехід на контрактну службу. Хотілося б почути в цьому зв'язку вашу думку.**

– Скажу коротко і ясно, що проблема – не в людях, а в державі. Висновок простий: до так званої «бусифікації» військовозобов'язаних, про яку зараз часто говорять, не дійшло б, якби зразу все було зроблено правильно. От у нас створили рекрутингові цен-

«панацеї». На мою думку, якби службу за контрактом, з усіма передбаченими пунктами, які не підправляються по ходу, налагодили в 2022 – 2023-му роках, то цього б не було.

«Я ЗРОЗУМІВ ОДНЕ: ТРЕБА ВСТАТИ І ЙТИ ПОЧИНАТИ ЩОСЬ РОБИТИ»

– **Уже після звільнення зі служби, ви були на Сході України – поблизу тих місць, де воювали?**

– Мій кум, Андрій Лігун – керівник відділу перевезень Волинського обласного бюро судово-медичної експертизи – займається безпосередньо поверненням загиблих Героїв. Він попросив раз з'їздити з ним. Ми відправилися забирати хлопців «на щиті». Тоді я побував у моргах і зрозумів, що зараз мені, з моєю головою, не треба цього бачити і навіть згадувати.

– **Ви відійшли від війни й побачили, що, незважаючи ні на що, життя продовжується – і треба далі жити...**

– Я зрозумів одне: треба встати і йти, починати щось робити. Тож знову обрав підприємницьку діяльність, почавши з нуля.

– **Відомо, що наприкінці 2024 року ви виграли грант від ветеранського фонду «Варто 11.0» і разом із сестрою та її чоловіком заснували виробництво крафтових шоперів із назвою «Чаруня» – від старовинного жіночого імені, що має значення «та, що має чари».**

– Такий був початок. Зараз я відійшов від цього проєкту – допомагаю сестрі, коли виникають проблеми. Натомість – з'явилися інші, суто ветеранські, діяльність яких спрямована на те, щоб об'єднати ветеранів. Для недавніх військовослужбовців важливо потрапити в таке середовище, де їм буде легше адаптуватися. Ми створили ТОВ «Руками ветерана», а також ГО «Ветеран сенс». Перша структура – комерційна, друга, якою я й займаюся, – має соціальний напрямок. Сюди може звернутися будь-хто з учасників бойових дій і отримати консультацію юриста, психолога... Принцип такий – чим більше ми будемо об'єднуватися, тим впевненіше почуватимемося.

– **А кошти? Без них – ніяк...**

– По-перше, як я вже сказав, ТОВ «Руками ветерана» – комерційна структура, яка надає будівельні послуги. Тут, до речі, ми ще й навчаємо ветеранів, щоб у майбутньому хтось міг відкрити свій бізнес. ГО «Ветеран-сенс» має партнерів, серед яких, зокрема, обласний центр зайнятості, який надає нам людей із числа внутрішньо переміщених осіб і кошти для оплати їхньої роботи. У березні спільно з Центром ми залучили 27 переселенців до проєкту «Маскірора», що діє в рамках волонтерського руху «Меценати для солдата». Ці люди роблять свій внесок у Перемогу, виготовляючи маскувальні сітки – створюючи «невидиму броню» для армії.

А напередодні Великодня ГО «Ветеран-сенс» спільно з комунальною установою міста Луцька «Хаб Ветеран» та фондом «Тільки разом» провели майстер-клас із писанкарства для військовослужбовців, котрі перебувають на лікуванні ваш адвокат зможе щось добути. А мобілізований – нічого не добуєш». На жаль, у нас люди вже так зневірилися, що і в контракті не бачать

Ростить здорові!

Перша волинська трійня-2026: Аріна, Євеліна та Соломія!

Фото: Волинське обласне медоб'єднання захисту материнства і дитинства.

Батьки Анастасія та Іван Горбачі з генеральною директоркою ВОТМО захисту материнства і дитинства Іриною Горавською (у білому халаті з немовлятом), завідувачкою відділення анестезіології та інтенсивної терапії новонароджених Тетяною Загребельною, лікарем-неонатологом Владиславом Лисенком.

Цими днями додому зі щасливими батьками вирушило трійко дівчаток, які народилися у Волинському обласному перинатальному центрі 26 березня

Лія ЛІС

Малюки з'явилися на світ у сім'ї Анастасії та Івана Горбачів із села Якушів Ковельського району. Як інформує Волинське

обласне медичне об'єднання захисту материнства і дитинства, Аріна, Євеліна та Соломія народилися з вагою 1950, 1900 та 1750 грамів на 35-му тижні вагітності. Впродовж 5 днів немовлятка перебували у від-

діленні анестезіології та інтенсивної терапії новонароджених, адже, як і усі передчасно народжені діти, мали ознаки дихальної недостатності. Наступним етапом виходження стало відділення не-

онатології, де дівчатка зміцніли, набрали вагу.

Зараз усі троє на грудному вигодовуванні та впевнено розпочинають життя вдома разом із батьками та родиною. Про те, що в сім'ї народиться трійня, батьки дізналися на 12-му тижні вагітності під час УЗД. Попри хвилювання за перебіг вагітності, усе минуло добре.

«Спочатку ця новина нас дуже збентежила, однак лікарі перинатального центру оточили мене турботою і підтримкою, яка надала впевненості. Дуже вдячна відділенню екстрагенітальної патології, а також лікарці, яка вела мою вагітність – Щурку Надії Васи-лівні, – сказала мама Анаста-

«Аріна, Євеліна та Соломія народилися з вагою 1950, 1900 та 1750 грамів на 35-му тижні вагітності.»

сія Горбач. – На кожному з подальших етапів – і в реанімації новонароджених, і у відділенні неонатології нам допомагали та щиро підтримували».

Потрійним щастям назвала народження одночасно трьох дівчаток генеральна директорка ВОТМО захисту материнства і дитинства Ірина Горавська. Сама вона провела кесарів розтин.

«Три долі, три щасливих, чудових сонечка, які, сподіваємось, будуть жити у мирній Україні. Наш колектив щоденно і наполегливо працює над тим, щоб дарувати щастя батькам – мамам і татусям. Ми дякуємо, що ви довірили народження ваших дівчаток саме нашому закладу», – наголосила Ірина Горавська.

РЕКЛАМА

ПІСЛЯ ЧИЩЕННЯ СУДИН ГІПЕРТОНІЯ ТА ЩЕ 9 «НЕВИЛКОВНИХ» БОЛЯЧОК ВІДСТУПАЮТЬ! Високий тиск, інсульт, інфаркт – це наслідки забруднених судин. І це лише те, що на поверхні. Якщо надвечір набрякають ноги, а вранці – обличчя, у вухах дзвенить, голова паморочиться, пальці німіють, зір падає, сил і пам'яті все менше – часто справа не у віці, а в забитих судинах.

«Брудні» судини – причина 9 з 10 захворювань, які вважають нібито невилковними. Про це говорить лікар-кардіолог вищої категорії Андрій Сергійович Гуденко. Він упевнений: стан судин визначає якість життя.

– **Андрію Сергійовичу, в чому безпека?**

– Судинами надходить живлення до кожного органу. Бляшка або тромб на шляху до серця, мозку, печінки або нирок може закінчитися трагедією. Але навіть без повної закупорки звуження просвіту дає букет хронічних хвороб.

– **Яких саме?**

Самолікування може бути шкідливим. Перед використанням проконсультуйтеся з лікарем. БАД не є лікарським засобом. Відповідно ТУ У 15.8-32870555-001-2006.

– На ногах це варикоз із його тяжкістю, судомами та набряками, грибок нігтів і стоп. Якщо харчування не отримує мозок і серце – то привіт, гіпертонія, аритмія, задихка, ішемія, стенокардія, головний біль, запаморочення, провали пам'яті, безсоння. Якщо страждає печінковий кровотік, з'являється гіркота в роті та ризик жирового гепатозу, каміння. Погане харчування суглобу призводить до артриту та артрозу. Якщо страждають судини прямої кишки, нерідко загострюється геморої. Порушення харчування органів зору починається з мушок та пелени перед очима, а закінчується може

катарактою, глаукомою та сліпотою. Навіть зайва вага пов'язана із судинним «голодуванням», через яке ми постійно хочемо їсти.

– **Чи можна судини чистити?**

– Треба! До 50 років там накопичується до 5 кг холестеринових бляшок, що звужують просвіт у 4–5 разів, близько 1 кг тромбів і до 400 г кальцієвого вапна. Тромб може відірватися будь-якої миті, а кристали вапна – розірвати судину. Чистити судини треба регулярно, а при підвищеному тиску, запамороченні та проблемах з пам'яттю – терміново.

– **Чим краще чистити судини?**

– Я рекомендую комплекс «Амовітал». Компоненти, що входять до його складу, сприяють розчищенню і виведенню холестеринових відкладень, допомагають роз-

ріджувати тромби і підтримувати еластичність судин. «Амовітал» допомагає запустити ланцюгову реакцію оздоровлення у всьому організмі. Завдяки комплексу зникають такі проблеми, як постійна втома, головний біль, запаморочення, перебої в роботі серця, задишка, відчуття тяжкості в ногах. Також відновлюється нормальний кровообіг, знижується ризик виникнення інсультів та серцевих нападів, покращується робота серця та судин. Комплекс уже визнаний багатьма. Ті, хто пробують «Амовітал», кажуть що, тиск нормалізується, голова перестає боліти, серце працює добре, повертаються сили та пам'ять. Достатньо вивести «бруд» із судин – і здоров'я повертається!

ПРОЄКТ ПІДТРИМКИ ПЕНСІОНЕРІВ 1. ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ ЗА НОМЕРОМ: 0-800-359-306 (ДЗВІНКИ БЕЗКОШТОВНІ) 2. НАЗВІТЬ КОД: 755 ЯКЩО ВИ ПЕНСІОНЕР, ТО МАЄТЕ ПРАВО НА СУБСИДІЮ ДЛЯ ПРИДБАННЯ «АМОВІТАЛУ». ЯК ОТРИМАТИ «АМОВІТАЛ» ВСЬОГО ЗА 7 ГРИВЕНЬ: УВАГА! ТЕРМІН ДІЇ СУБСИДІЇ ОБМЕЖЕНО – ТРИВАЄ ЛИШЕ ДО 17 ЧЕРВНЯ 2026 Р. ПОДБАЙТЕ ПРО СЕРЦЕ ТА СУДИНИ!

Фото із сайту «Ветеран-сенс».

Переселенці роблять свій внесок у Перемогу: виготовляючи маскувальні сітки, вони створюють «невидиму броню» для армії.

Пульс тижня

Німці подарували Горохову мікроавтобус

Горохівська громада отримала важливу підтримку – транспорт для забезпечення потреб обдарованих дітей та молоді. Це – нові можливості для розвитку, участі в конкурсах, поїздок на навчальні заходи та культурні події

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Спонсором виступив німецький благодійний фонд UKRAINNE-HILFE-WORMS E.V. (Максим Юшак, Роман Бубняк) із міста Вормс, який разом із командою волонтерів системно підтримує українські громади.

Отримувачем допомоги в Україні став фонд «АВТО ЯНГОЛ ВОЛИНЬ» під керівництвом Андрія Слащука, який забезпечив координацію, організацію процесів та передачу транспорту громаді.

Важливо відзначити, що реалізація цієї ініціативи відбулася також за сприяння депутата Волинської обласної ради Тараса Щерблюка, який долучився до налагодження партнерства та підтримав процес передачі допомоги.

Окремої подяки заслуговує підприємець Сергій Бондарчук, який організував доставку мікроавтобуса з Німеччини в Україну.

Також разом із цим транспортом передано гуманітарну допомогу (одяг, засоби медичного призначення та інше).

Горохівський міський голова Віктор Годик висловив щире вдячність усім партнерам за підтримку, довіру та спільну працю. Саме завдяки таким прикладам міжнародної співпраці та єдності вдається реалізовувати важливі соціальні ініціативи й створювати кращі умови для майбутнього наших дітей. ■

Одним ударом зарівав товариша по чарці

Трагедія сталася у прикордонному з Польщею в селі Старовойтовому Ковельського району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Там житель Житомирської області, 1985 року народження, в стані сп'яніння, наніс ножове поранення в грудну клітку знайомому. Потерпілий, 1995 року народження, також із Житомирщини, помер.

На місці працювала слідчо-оперативна група поліції. Ніж вилучили. Зловмисника затримали в порядку ст. 208 КПК України. Тіло направили на експертизу.

Слідчі поліції Любомля оголосили йому про підозру за ст. 115 КК України, санкція якої – позбавлення волі до 15 років. ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

22 квітня 2026 року минає п'ять довгих, сумних, важких, скорботних роки, як на 75-му році життя відійшла у вічність рідна та найдорожча для мене людина – моя мама

Валентина Василівна КАЧАРОВСЬКА

служинні Україні.

– найкраща у цілім світі любляча матуся, чуйна, щира, добра, вірна, чесна і порядна, надзвичайно світлої душі людина, справжній друг та порадиця, мудрий, ввічливий і надзвичайно ерудований співрозмовник, талановитий, висококваліфікований професіонал своєї справи, чий дії та вчинки понад сорок років були взірцем для колег у чесному, беззастережному, безкорисному, справедливому, порядному, професійному та самовідданому

Роки минають, але пам'ять вічна... Вкотре висловлюю слова щирої вдячності, шани і поваги людям, що не забувають та пам'ятають про неї, згадують її у своїх молитвах та відвідують могилу на кладовищі, залишаючи частку своєї людської поваги і вдячності у вигляді букета квітів.

Велике прохання згадати її, помянути, зберігти добрі, щирі, яскраві, теплі і позитивні спогади про неї, адже вона – людина, яка цього варта – Людина з великої літери.

П'ять років минуло, як Тебе немає, А біль не вщухає, лиш сльози в очах. Серце так тяжко Тебе пам'ятає, І образ Твій ясний – у моїх думках. Спочивай, рідненька, спокійно і тихо, Нехай земля буде пухом Тобі. Минуло п'ять років – це смуток і лихо, Ти навіки в нашій сумній журбі.

Завжди люблячий син – Роман КАЧАРОВСЬКИЙ.

3 роси і води!

У свої 85 Лариса Король поспішає лікувати людей

А Тамара Домбровська ще творить унікальні вишивки

Цьогорічний квітень завітав на життєві дороги горохівчанок Тамари Домбровської та Лариси Король із благословенним Богом 85-річчям. Крайня щедро та щиро вітали їх із іменинами, які символізують золотий життєвий вік. Вони ж бо знають: сивина невтомно сріблить долі обох ювілярок, але до їхніх життєлюбних, приятних, невтомних вдач торкатися не сміє

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«ВИШИВАЛА ЩАСТЯ Й ДОЛЮ, БО ЖІНОЧЕ СЕРЦЕ СПОВНЕНО ЛЮБОВ'Ю»

Тамара Григорівна Домбровська – вишивальниця, про повагу якої до вишивання можна написати захоплюючу книгу. Зустрічатися з нею на журналістських стежинах щастило часто, а секрети давнього українського народного ремесла вона завжди переповідала настільки захоплююче, наче це мистецтво – найгарніше серед інших.

А віртуозно вишивати наша землячка свого часу навчалася в Горохівській середній школі імені Івана Франка, відвідуючи гурток уже світлої пам'яті Теклі Петрівни Ємчик. У дитячих руках голка спершу почувалася несміливою, проте здібна дівчинка з першого заняття чи не щодня брала її в руки з таким завзяттям, що невдовзі й дорослі стали задивлятися на серветки, котрі вона дивовижно швидко навчилася мережити і хрестиком, і «стебельцем», і гладдю...

Минув час, і пані Тамара вийшла заміж, стала берегинєю своєї чудової сім'ї, а відтак і великої добропорядної родини. Вона працювала секретарем судових засідань, агентом Горохівського відділення державного страхування й серед втомливих робочих та домашніх клопотів знаходила годинку, аби перенести з душі на полотно свою радість, смуток

Отакої!

Через помилку хірурга у Ратному жінці видалили частину кишки

Ратнівський районний суд Волинської області визнав винним лікаря-хірурга Віктора Глодіка у неналежному виконанні професійних обов'язків. Обвинувачений встановив пацієнтці неправильний діагноз, що призвело до ускладнень

Дарина ШЕВЧУК

Як йдеться у вирокі суду, Віктор Глодік працює у КНП «Ратнівська центральна районна лікарня». Він обіймає посаду в хірур-

Тамарі Домбровській дякують за велику скарбницю прегарних вишиванок лідер громади Віктор Годик і ветеранка галузі культури Волині Надія Пасічнюк.

«Вишиті роботи Тамари Домбровської зігрівають теплом української душі домівки наших співвітчизників у далеких Італії, Польщі, Чехії, Америці, Венесуелі, Канаді, й, звісно, є гордістю в скарбниці мистецтв Горохівщини.»

чи мрію промовистими кольорами. Не просто ж – змалювати тоненькими нитками силу природної краси та людських почуттів, а Тамарі Григорівні це вдається зробити гармонійно і самотньо чи не всіма техніками вишивання.

У свої неймовірної краси вишиванки майстрина спершу вдягнула найдорожчих людей, свою оселю та друзів, а невдовзі й Тараса Шевченка й Лесю Українку на портретах! Слава про красу її творчості майнула містом та довколишньому округою. Роботи Тамари Домбровської стали окрасою всіх районних та обласних культурно-мистецьких заходів і здобули чимало високих нагород. Нині вони зігрівають теплом української душі домівки наших співвітчизників в далеких Італії, Польщі, Чехії, Америці, Венесуелі, Канаді, й, звісно, є гордістю в скарбниці мистецтв Горохівщини.

17 квітня в гостинному домі Тамари Домбровської, схожому на казково гарний

всесвіт вишиття, ювілярку здоровили, їй дякували за талант, невтомність і доброзичливість Горохівський міський голова Віктор Годик, керівник народного аматорського ансамблю «Барви осені» НД «Просвіта» Надія Пасічнюк.

У ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ – МАЙЖЕ 62 РОКИ

Лариса Іларіонівна Король – чи не найповажніша віком працівниця галузі медицини України. Дасть Бог, 17 вересня виповниться 62 роки, відколи вона працює в головній здравниці Горохівщини (нині КП «Горохівська багатофункціональна лікарня»), 45 із них вона – головна медсестра цього закладу, тож у кадрі журналістської уваги теж була частенько. Під час нашої розмови на запитання про те, хто навчив її дорожити своєю професією, пані Лариса повагом відповіла: «Мамина мама – Домніка Махомед, яка жила в Журавниках, була повитухою, зналася на переломах, лікува-

ла травами. В дитячі роки я більше жила в неї, як удома. В бабусиній хаті завжди були люди, а мені дуже подобалося дивитися на її руки, зосереджене обличчя над пацієнтами, радість, коли чийсь біль втихав».

...Пані Лариса радіє, що ювілейної неділі 19 квітня її телефон розривався від вітальних дзвінків та sms-повідомлень. Вдячна за них сім'ї і великій родині, лідерів громади Вікторів Годик, за квіти та подарунок – колективу рідної лікарні, за теплі слова – друзям, знайомим... Одними з перших ювілярку також здоровили завідувач кардіохірургічного центру Ковельського МТМО, лікар-хірург вищої категорії Володимир Танський і доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри Ужгородського національного університету Микола Рішко. Так сталося, що саме пан Танський зі своєю командою професіоналів робив тоді ще 83-річній Ларисі Король унікальну операцію із заміни серцевого клапана без розрізу грудей.

За його словами, поважна літами пацієнтка перенесла хірургічне втручання молодичинею. Він донині підтримує колегу-старійшину порадами професіонала й просто хорошої людини. «Йшла на операцію, міркуючи, що біблійний вік людини – 80 років, а кожен наступний – від Творця, тож що заробила в нього, те й матиму» – каже пані Лариса. І додає з повагою до колег, з якими починала свій професійний шлях ще дільничною медичною сестрою та з якими працює тепер: «Якби довелося починати своє життя спочатку, знову пішла б у медицину!» ■

термінову операцію – резекцію некротичного сегмента тонкої кишки, тобто часткове виділення ураженої ділянки. Обвинувачений повністю визнав свою вину та співпрацював зі слідством. Суддя Ольга Фазан визнала Віктора Глодіка винним за ч. 1 ст. 140 КК України (неналежне виконання професійних обов'язків медичним працівником) та призначила рік позбавлення волі, проте замінила реальне покарання на рік іспитового терміну. Вирок ще можна оскаржити в апеляційному порядку. ■

На робочому місці квіти та вітання від колег приймала Лариса Король.

ла травами. В дитячі роки я більше жила в неї, як удома. В бабусиній хаті завжди були люди, а мені дуже подобалося дивитися на її руки, зосереджене обличчя над пацієнтами, радість, коли чийсь біль втихав».

...Пані Лариса радіє, що ювілейної неділі 19 квітня її телефон розривався від вітальних дзвінків та sms-повідомлень. Вдячна за них сім'ї і великій родині, лідерів громади Вікторів Годик, за квіти та подарунок – колективу рідної лікарні, за теплі слова – друзям, знайомим... Одними з перших ювілярку також здоровили завідувач кардіохірургічного центру Ковельського МТМО, лікар-хірург вищої категорії Володимир Танський і доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри Ужгородського національного університету Микола Рішко. Так сталося, що саме пан Танський зі своєю командою професіоналів робив тоді ще 83-річній Ларисі Король унікальну операцію із заміни серцевого клапана без розрізу грудей.

За його словами, поважна літами пацієнтка перенесла хірургічне втручання молодичинею. Він донині підтримує колегу-старійшину порадами професіонала й просто хорошої людини. «Йшла на операцію, міркуючи, що біблійний вік людини – 80 років, а кожен наступний – від Творця, тож що заробила в нього, те й матиму» – каже пані Лариса. І додає з повагою до колег, з якими починала свій професійний шлях ще дільничною медичною сестрою та з якими працює тепер: «Якби довелося починати своє життя спочатку, знову пішла б у медицину!» ■

термінову операцію – резекцію некротичного сегмента тонкої кишки, тобто часткове виділення ураженої ділянки. Обвинувачений повністю визнав свою вину та співпрацював зі слідством. Суддя Ольга Фазан визнала Віктора Глодіка винним за ч. 1 ст. 140 КК України (неналежне виконання професійних обов'язків медичним працівником) та призначила рік позбавлення волі, проте замінила реальне покарання на рік іспитового терміну. Вирок ще можна оскаржити в апеляційному порядку. ■

неправильно інтерпретував результати аналізів і не розрізним захворювання з різними симптомами. Внаслідок цього він встановив жінці хибний діагноз і, відповідно, обрав неправильну тактику лікування.

Згодом стан пацієнтки суттєво погіршився, її госпіталізували у тяжкому стані до Волинської обласної клінічної лікарні. Там 22 квітня 2024 року лікарі провели

гічному відділенні, а також у дитячій хірургії та поліклінічному відділенні. Згідно з даними суду, у період з 10 до 22 квітня 2024 року лікар провів недостатнє обстеження пацієнтки,

■ Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Ілюстрація: volyn.com.ua / chatgpt.com.

За городом, там, де ще вчора була тільки тиша і трохи торішніх перемерзлих бур'янів (картоплю садитимуть на тому тижні), тепер виднівся... слід.

Продовження.

Початок у «Волині» №№ 39–51 за 2025 рік, №№ 1–6, 10–15 за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ № 26:
«ДРОН ЗНАЄ БІЛЬШЕ»

«А ЩО, ЯК ВІН НЕ ОДИН?»

...Мурчик не спав усю ніч. Не тому, що весна, і навіть не тому, що Палажка знову варила щось таке, що пахло на пів села, як гріх у піст. Так звалося...

Просто він чув звук. Той самий. Як тоді.

Тільки цього разу – тихіший. І від того ще підозріліший.

«Як комар, який не кусає, а думає», – сформулював кіт і примружився в темряву.

Небо висіло над Великою Грушею, як старий кожух: ніби й теплий, але з дірками. І в одній із тих дірок щось ворухнулося.

РАНОК, ЯКИЙ НЕ ОБІЦЯВ НИЧОГО ДОБРОГО

– Я тобі кажу, – з порога почала Параска, ще не встигнувши привітатися – кіт цілу ніч не спав. А як кіт не спить – то або миші, або біда!

– Або любов, – хмикнула Палажка, поправляючи окуляри. – Весна ж.

– Та яка там любов! – відмахнулась Параска. – Він дивився в небо, як я на ціни в магазині.

Мурчик образився: «Я дивлюся не на ціни. Я дивлюся на тенденції».

Омелян, який прибіг за Параскою, без дозволу, ніби тут хазяїн, налив собі узвару, смачно сьорбнув і сказав так, ніби ставив крапку:

– Як кіт дивиться в небо – значить, там щось літає.

– Дякую, Омеляне, – не втрималась Палажка. – А ми думали, він на хмари молиться.

Чоловік. Не з Великої Груші – це було видно одразу. Бо свої ходять так, ніби земля їх знає.

У цей момент із своєї кімнати вийшов дід Левко. Як завжди – тихо. Як завжди – вчасно.

– Як теж чули? – коротко спитав.

Тиша впала, як ніч на село.

– То не один був? – першою прошепотіла Параска.

Левко глянув угору: – Оце і є питання.

ТЕ, ЩО НЕ ВПАЛО

За городом, там, де ще вчора була тільки тиша і трохи торішніх перемерзлих бур'янів (картоплю садитимуть на тому тижні), тепер виднівся... слід.

Не мішок. Не ящик. А щось гірше.

Земля була втиснута, ніби хтось поставив на неї ногу, але нога була залізна і з пропелером.

– Тут щось було, – тихо сказав Левко.

– І де воно? – одразу вчепилась Параска.

– Забрали, – відповів він.

– Хто? – одночасно видали обидві баби.

Мурчик підняв хвіст: «О, починається. Найулюбленіше людське питання: «хто?», коли відповідь – «всі».

Омелян присів, торкнувся землі і понюхав пальці.

– Не цигарки.

– А що? – Палажка навіть окуляри протерла.

– Гірше.

– Та не тягни! – не витримала Параска.

Омелян підвівся і сказав тихо, але так, що аж мурашки пішли:

– Гроші.

Пауза стала, як перед грозою.

– Скільки? – прошепотіла Палажка.

– Більше, ніж у того нардепа-«Ровера».

– Та ну... – видихнула Параска. – То це вже не дрон... це вже літаючий банк!

ЧУЖИЙ І НЕ ПРИВІТЛИВИЙ

І саме тоді на дорозі з'явився він.

Чоловік. Не з Великої Груші – це було видно одразу. Бо свої ходять так, ніби земля їх знає. А цей ступав, як по чу-

жому городі, – обережно, але з претензією.

– Доброго дня! – сказав він.

– Доброго, але кому як, – відповіла Палажка.

– Я тут дещо шукаю, – продовжив він.

– Ми теж, – усміхнувся Левко. – Але поки знаходимо тільки питання.

Чоловік глянув на нього уважніше. Надто уважно.

– Ви тут живете?

– А ви? – не відступив Левко.

Мурчик підсумував: «О, пішла розмова, де всі знають більше, ніж говорять».

ПРАВДА, ЯКА НЕ ВЛАЗИТЬ У МІШОК

– Вчора тут щось впало, – нарешті сказав чужий.

– Та що ви! – здивувалась Параска так щиро, що навіть сама на секунду повірила.

– І це щось... не повинно було впасти тут.

– А де? – одразу встряла Палажка.

– Там, де чекають.

Параска глянула на Левка. Левко – на Палажку. Палажка – на Омеляна. Омелян – на Мурчика. Мурчик – на небо.

«Погано, – подумав кіт.

– Коли всі дивляться в різні боки – значить, правда стоїть посередині і чекає, поки її хтось визнає».

ФІНАЛ, ЯКИЙ ТІЛЬКИ ПОЧИНАЄТЬСЯ

Чужий зробив крок уперед.

– Якщо знайдете – краще віддати.

– Кому? – тихо спитав Омелян.

Чоловік усміхнувся.

І та усмішка була, як тріснуте яйце – ніби ціле, але вже ясно, що всередині щось не так.

– Тим, кому воно належить. Він розвернувся і пішов.

Тиша повисла, як перед грозою.

Параска перша видихнула: – Мені це не подобається.

– А мені цікаво, – сказала Палажка.

– А мені зрозуміло, – тихо додав Левко.

– Що? – одночасно.

Він глянув на небо: – Це ще не кінець.

Мурчик потягнувся і тихо муркнув: «Висновок: якщо з неба падають гроші – це не до щастя. Це до продовження».

І десь далеко... знову почувся:

Ж-ж-ж...

Далі буде. ■

■ Пульс тижня

Чергова бригада відбула з Камінь-Каширського у Дніпро

«Війна не знає свят і буднів. Лише жорстокі реалії – втрати та руйнування. Тил і фронт – скрізь потрібна точка опори. Відрадно, що є небайдужі люди, які завше відгукуються на клич про допомогу. Сьогодні її чи не найбільше потребують східні регіони держави», – написала начальниця Камінь-Каширської РВА Ольга Вашук на своїй офіційній фейсбук-сторінці

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Ольга Петрівна повідомила про те, що чергова бригада з Камінь-Каширщини відбула в місто Дніпро, де є потреба у відновлювальних роботах після ворожих атак. Вона, за традицією, поіменно згадала невідомих трудивників: Володимира Дрейчана, Артема Войчика, Валерія Адамука, Віталія Херла, Михайла Гальома, Андрія Сільчука. І подякувала за чуйні серця та активність, побажавши: «Нехай береже вас Бог!» ■

60 тисяч гривень – за знищений знак у Національному парку

У НПП «Прип'ять – Стохід» зафіксували черговий акт вандалізму, який дорого обійдеться винуватцю

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Із Ветлівського відділення парку надійшло повідомлення про те, що знищено вщент інформаційний знак поблизу села Ветли на Любешищині. Для розслідування цього випадку природоохоронці звернулися до місцевої поліції.

Шкода, заподіяна порушенням законодавства про природно-заповідний фонд внаслідок знищення або пошкодження інформаційно-охоронних та інших знаків з урахуванням індексу інфляції, становить 60 598 гривень 80 копійок за один знак.

На жаль, заклик екологів із приводу того, що нерозважливий вчинок може дорого коштувати, був проігнорований. Невдовзі виявили повністю знищений інформаційно-охоронний знак поблизу озера Рогізне.

«Нищили і будемо нищити, – так, певно, розмірковують зловмисники і ось таку відповідь підготували на наш допис, – прокоментували це природоохоронці на фейсбук-сторінці НПП «Прип'ять – Стохід». – Думається, що правоохоронні органи все-таки встановлять хуліганів і дадуть належну оцінку їхнім діям». ■

Ще 13 жінок громади отримали почесне звання матерів-героїнь

Перебуваючи з робочим візитом у Сошичненській ТГ, начальниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Вашук разом із головою громади Ігорем Волосюком вручили жінкам державні нагороди

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Відповідно до Указу Президента України від 9 травня 2025 року ще 13 жінок, які народили та виховали до восьмирічного віку п'ятьох і більше дітей або ж усиновили їх у встановленому законодавством порядку, отримали це почесне звання. Очільниця району мала можливість особисто привітати краянку і вручити їм нагрудні знаки та посвідчення встановленого зразка. Ольга Вашук подякувала матерям-героїням за гідне виховання дітей та особливий приклад самовідданості й любові. Вона побажала їм здоров'я, радості, тепла, шани та поваги від рідних.

– Навіть у час, коли наша держава переживає війну, ви плекаете життя – даруєте нове покоління, яке зміцнюватиме Україну. Низький уклін за цей вибір, – мовила Ольга Петрівна. ■

На Волині триває виплата одноразової грошової допомоги у розмірі 1500 гривень для пенсіонерів, людей з інвалідністю, ВПО та багатодітних родин. З 6 квітня виплату отримали майже 300 тисяч волинян.

ПАНСІОНАТ «БЛАГОДАТЬ» ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

ДОГЛЯДАЛЬНИЦЮ ЗА ЛІТНИМИ ЛЮДЬМИ, КУХАРЯ, МЕДСЕСТРУ ТА ПРИБИРАЛЬНИЦЮ.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА:
15 000 – 35 000 грн
(1000 грн/доба)

Графік: вахтовий період.

МИ ПРОПОНУЄМО:

- Безкоштовне харчування та проживання;
- Бонуси та премії;
- Комфортні умови роботи;
- Дружній колектив і підтримку на етапі адаптації.

Тел. 098 85 96 872

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясояєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підросли.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. Діє безкоштовна доставка.

Тел.: 050 488 77 71, 067 634 83 34 (Наташа); 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Люда); 067 119 53 13 (Віка); 075 408 77 71 (Ірина); 096 832 20 58, 099 627 88 55 (Світлана).

ПП БУРМАКА Н.П.

25 квітня; 2, 9 травня.

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

■ Увага, конкурс!

Як називається «той, хто сидить попереду»?

Саме цей вираз ми мали на увазі, коли оголошували запитання нашого «Спецгранатобуза» № 11

Грицько ГАРБУЗ

Утім, жоден із вас так і не зміг дати правильної відповіді. Можливо, Грицько Григорович надто злякався, що ви одразу попросите підказки у всезнаючого ШІ, тому й так сильно засекретив це завдання.

«СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-11-2026

Друзі, сьогодні ми від вас захоvalи слово, яке ви чуєте щодня. Навіть самі проголошувате і по-доброму, і по-злому. Більше зі знаком «мінус».

А вийти на нього вам допоможуть наказові лексеми, дві з яких і є основою цього найменування: «Думати!», «Сидіти!», «Дотримуватись!», «Нагороджувати!», «Поклонятись!», «Атакувати!», «Вперед!»...

Що за популярне слово ми захоvalи у гранатобузі?

Це – відома всім лексема, яку ви щодня не раз промовляєте... «президент». Походить від латинського *praesidens* – «той, хто сидить попереду». Можливо, вас збило моє формулювання «більше зі знаком «мінус», бо у вас це слово ще й досі звучить трепетно як «плюс». Але я ж спеціально поставив смайлика (усмішку). І мав на увазі, боронь Боже, не того, за кого тотальна більшість із вас голосувала 7 років тому, а, звісно, президента над усіма президентами, крім путіна, – Дональда Джона Фредеріковича Крістовича Трампа.

Що ж, сподіваюся, цього разу моє завдання стане для вас уже підйомним.

Лише перед тим нагадаю, що принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.

Хто здобуде найбільше балів протягом 10 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Весняний гранатобуз-2026» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунку: здобутий 1 бал = 100 гривень.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю (зайти на неї можна за цим QR-кодом):

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-4

А сьогодні ми від вас захоvalи те, що може знаходитись в певному «приміщенні». Буває на півдні або ж на деякий час «у тюрмі».

А допоможе вам розгадати нашу схованку такий асоціативний ряд: «пісня Василя Зінкевича»; «ним захоплюється герой фільму «Любов і голуби»»; «святкує народження після холодів»; «назва «темниці» схожа до популярної в США тварини»; «як цукор»; «цінний і безплатний, хоча і продають»; «брат «основи життя»»; «Іронія долі, або 3 легкою парою!»; «подарунок від природи»; «сестра» і «брат» «чистильника»; «кислий як нездзріла ягода»; «є у фільмі «Калина червона»»...

То що ж знаходиться у гранатобузі? Слово-відповідь треба надіслати до 30 квітня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Паланиця» (Валерій Залужний, Житомирщина)). Приємних вам пошуків без повітряних тривор! ■

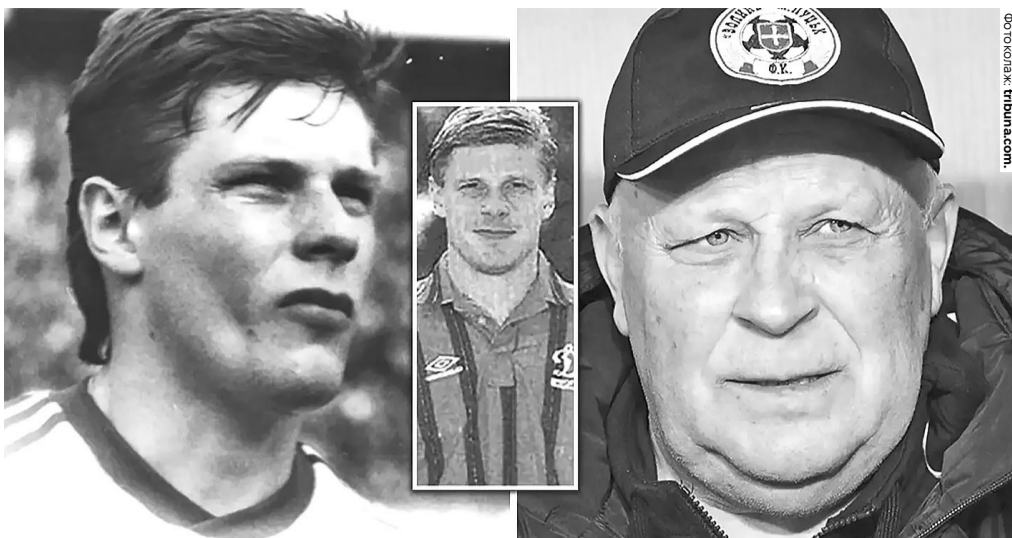
Станом на 16 квітня 2026 року на острові озера Світязь зафіксовано понад 200 гніздових пар баклана великого (на фото) та понад 120 пар чаплі сірої. У Шацькому національному природному парку вважають таку щільність гніздування високою і такою, що вимагає контролю.

Фото: ukr.net.

Це – баклан великий.

■ Футбол

Віталій Кварцянний відкрив для футбольного світу Олега Лужного, який грав за луцьке «Торпедо» у 1985 – 1988 роках (у 88 матчах забив 1 гол), після чого перейшов у СКА «Карпати» (Львів), а потім і в київське «Динамо»...

Чому у Луцьку Олега Лужного назвали «Гібоном»?

Колишній головний тренер «Волині» (перед тим луцького «Торпедо») Віталій Кварцянний у книзі Олега Лужного «Без компромісів. Чесна історія нашого футболу», написаній у співавторстві з журналістом Романом Бебехом, розповів, що екзактистик на початку своєї кар'єри отримав прізвисько «Гібон»

Петро ПАС

«Ми багато працювали на зборах над розвитком тазостегнового суглоба. Усі гравці мали робити по 600 переступів через бар'єр щодня. Нікому не було поблажок. Ані старшим, ані молоді! Ці 600 переступів ми розтягували на день, – розповідав Віталій Кварцянний. – Лужному легко давалися фізичні навантаження. На зборах у Ялті в 1988-му стався апофеоз його фізичного розвитку. Раптом Олег почав рости як на дріжджах: грудна клітка, стегна, корпус. Він став биком, буйволом, причому неймовірно працюватим.

Федецький-старший (найкращий бомбардир в історії «Волині» (91 гол), світлої пам'яті Андрій Стефанович Федецький (1958–2018). – Ред.) дав йому прізвисько «Гібон». Це дуже велика мавпа.

Раптом Олег почав рости як на дріжджах: грудна клітка, стегна, корпус. Він став биком, буйволом, причому неймовірно працюватим.

Лужний першим приходив на тести Купера (за 12 хвилин треба було пробігти 3,2–3,4 км). Він мав неймовірні показники при біговій роботі. За дев'ять хвилин долав вісім кіл по 400 метрів. Якби я не бачив це на власні очі, то не повірив би», – сказав Кварцянний.

До речі, журналіст Ігор Циганик вважає, що до керма нашої національної команди може прийти колишній футболіст київського «Динамо» та лондонського «Арсенала» нині 57-річний

Олег Лужний. «У нинішній ситуації Олег Лужний цілком може очолити збірну України»

ЯКИЙ РАХУНОК?

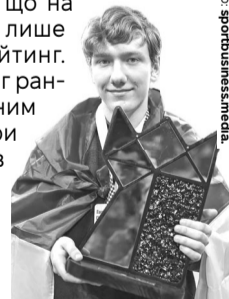
Футбол. Українська Прем'єр-Ліга. Результати матчів 24-го туру: «Динамо» – «Зоря» – 3:1, «Оболонь» – «Полтава» – 1:1, «Колос» – «ЛНЗ» – 1:0, «Металіст 1925» – «Кудрівка» – 1:0, «Кривбас» – «Рух Львів» – 3:0, «Епіцентр» – «Карпати» – 0:0, «Олександрія» – «Верес» – 0:3, «Шахтар» – «Полісся» – 1:0 (пропущений матч 15-го туру: «Металіст 1925» – «Верес» – 4:0).

№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	23	16	6	1	54:14	54
2.	«ЛНЗ» (Черкаси)	24	16	3	6	35:15	51
3.	«Полісся» (Житомир)	24	14	4	6	41:16	46
4.	«Металіст» (Харків)	24	12	8	4	30:13	44
5.	«Динамо» (Київ)	24	13	5	6	52:26	44
6.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	24	11	7	6	38:32	40
7.	«Колос» (Ковалівка)	24	9	10	5	22:21	37
8.	«Карпати» (Львів)	24	8	9	7	32:26	33
9.	«Зоря» (Луганськ)	23	8	8	7	32:30	32
10.	«Верес» (Рівне)	23	7	8	9	22:29	29
11.	«Оболонь» (Київ)	24	6	8	10	21:39	26
12.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	24	7	3	14	26:36	24
13.	«Кудрівка» (Кудрівка)	24	5	6	13	25:39	21
14.	«Рух Львів» (Львів)	24	6	2	16	17:39	20
15.	«Олександрія» (Олександрія)	24	2	6	16	17:48	12
16.	«Полтава» (Полтава)	24	2	5	17	20:61	11

У гонці бомбардирів із 10 забитими голами лідирують два форварди: Матвій Пономаренко із київського «Динамо» і нападник луганської «Зорі» Пилип Будківський, який двічі відзначився з пенальті.

17-річний харків'янин Роман Дегтярьов сенсаційно переміг на дорослому чемпіонаті Європи з шахів у польському Катовіце.

Цікаво, що на старті першості Дегтярьов мав лише 126-й серед 501 учасника рейтинг. Українець, який наразі ще не досяг рангу гротмейстера, а є міжнародним майстром, виграв вісім партій при двох нічийх при єдиній поразці і з 9-ма очками обійшов усіх поки іменитіших і досвідченіших опонентів. Наприклад, легендарний українець 59-літній Василь Іванчук – лише 26-ий (7,5 очок).

Роман Дегтярьов – лише третій українець, який виграв особистий чемпіонат Європи (2026), після Василя Іванчука (2004) та Олександра Моїсеєнка (2013).

■ Усміхніться!

– Василе, чому ти так пізно повернувся додому?
– Ми з Петром у шахи грали.
– І хто кого?
– Галю, ніхто ні кого – ми ж у шахи грали.
– Кохана, бачиш зорі?
– Бачу!
– То вставай – наш намет украли!
Листоноша Сергій боїться входити на подвір'я приватного будинку через величезного ротвейлера. Господиня будинку кричить листоноші: – Не бійтеся – пес кастрований.
– Я взагалі-то думав – він покуцати може!
– Куме, а ви можете випити відро води?
– Я що – королева?
– А відро горілки?
– А я що, не козак?

■ ВІНДОКУ

Відповіді – в наступному номері.

Ця головоломка містить чотири додаткових малих квадрати 3х3, цифри в яких не мають повторюватись.

	7		1	8		9	
		9		6			2
			8	6			3
					3	2	1
	3			9	1		4
		7	9				
				3			
9						5	7

Відповіді на sudoku за 15 квітня 2026.

4	3	8	1	6	9	5	2	7
6	7	1	5	2	8	3	9	4
9	2	5	4	3	7	6	1	8
3	1	6	2	7	4	8	5	9
2	8	4	9	5	3	1	7	6
7	5	9	8	1	6	4	3	2
1	4	7	3	8	2	9	6	5
8	6	3	7	9	5	2	4	1
5	9	2	6	4	1	7	8	3

■ Невигадана історія

«Максе, твої діти тепер – мої...»

Поранений боєць, якого він виніс із бою ціною власного життя, прийшов на його могилу – і залишився з його родиною назавжди

Зореслав СТОЖАР

ПРОВОДИ.
ВЕСНА 2025-ГО

Цвинтар дихав тихим гомоном: люди сходилися до своїх – із кошиками, із квітами, із пам'яттю. Десь хтось молився, десь згадували вголос, десь – мовчали.

Світлана сиділа на лавці біля свіжої могили. Троє дівчаток крутилися поруч – ще малі, ще не до кінця розуміли, чому тато тепер тільки на фото. Найменша обіймала портрет і щось шепотіла до нього, ніби він міг почути.

Світлана дивилася на хрест і не стримувала сліз. – Максику, ну як же нам без тебе...

Вітер ледве хитнув синьо-жовту стрічку на вінку.

І раптом за спиною почулися кроки. Повільні. Обережні.

Вона не озирнулася відразу – подумала, що хтось із сусідів по цвинтарю. Але ті кроки зупинилися саме біля їхньої могили.

Тоді вона підвела очі.

До хреста підійшов чоловік у військовій формі. Худий, трохи сутулий, із паличкою. На грудях – синьо-жовта стрічка. Він стояв мовчки кілька секунд, ніби збирався з думками.

А потім повільно поклав квіти.

І тихо сказав:

– Дякую, брате, що ти

мене вберіг.

Світлана завмерла. Сльози раптом зупинилися самі.

Вона дивилася на нього, ніби боялася сполохати цей момент.

– Скажіть... – голос її тремтів. – Це ви... Віталій?

Чоловік повернувся.

В його очах було стільки болю, що слів уже не треба було.

– Так, я.

Пауза.

– А ви – дружина Максима?

Вона тільки кивнула.

І тоді він опустився на лавку поруч, важко, обережно – ніби кожен рух

ще болів.

– Він мене виніс, – сказав тихо. – Я вже нічого не бачив... тільки чув, як він кричав: «Тримайся, брате, ще трохи...»

Світлана закрила обличчя руками.

– А потім, – голос у нього зірвався. – Потім був вибух.

Тиша впала між ними – важка, як земля.

– Я прийшов до тьми вже в госпіталі, – продовжив він. – Не знав, не пам'ятав... А потім сказали...

Він ковтнув.

– Півтора року по лікарнях, не міг ходити, не міг приїхати...

Світлана повільно опустила руки.

– Перед тим боєм, – сказав Віталій, дивлячись на фото. – Макс мені сказав: «Якщо зі мною щось станеться, скажеш моїй Світлані, що я її доньок наймовірніше люблю...»

Світлана тихо заплакала. Не голосно – так, як плачуть, коли вже немає сил кричати.

Дівчатка притиснулися до неї.

А Віталій сидів поруч – і мовчав. Бо іноді мовчання говорить більше за слова...

ПРОВОДИ.
ВЕСНА 2026-ГО

Той самий цвинтар. Той самий хрест.

Тільки тепер вони йдуть разом.

Світлана – з поглядом, у якому вже не тільки біль. Три дівчинки – підросли, тримаються за руки. І поруч – Віталій. Уже без палички, але ще обережний у кроці. Вони зупиняються біля могили.

Дівчатка кладуть квіти. Найменша знову обіймає фото.

Віталій стає трохи ближче.

Довго мовчить.

А потім каже, тихо, але впевнено:

– Максе, твої дітки тепер – мої діти.

Вітер ледь ворухить стрічки.

Світлана бере його за руку.

– І... – він усміхається крізь сльози. – У нас буде Максимко.

Світлана кладе руку на живіт.

І витирає сльозу.

Не тільки від болю.

А й від того, що любов – сильніша за смерть. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 27 квітня – 3 травня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень принесє ясність там, де ще вчора був туман. У коханні – тепло, але не перегрівайте ситуацію зайвими словами. І запам'ятайте: якщо вам цього тижня хтось тричі підморгнув – це або знак долі, або щось у вас з оком. Подбайте про відпочинок. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

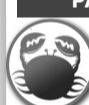
Фінанси люблять тишу – і ваш гаманець теж. Не розповідайте всім про свої плани, навіть якщо дуже хочеться похвалитися. У любові – стабільність із ноткою несподіванки. І не беріть участі в розмовах «на хвилинку» – вони можуть затягнутися до зарплати. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Ідеї будуть сипатися, як з мішка – встигайте записувати. У стосунках – легкість і гумор, що рятує навіть складні ситуації. Але, якщо вирішите змінити життя, то почніть із будівника, бо він у вас давно працює проти вас. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

РАК (22.06 – 22.07)

Тиждень вимагатиме рішучості, але без різких рухів. У любові – час говорити. Енергій не так багато, тому не беріться за все одразу. І не відкривайте холодильник просто «подивитися» – зорі знають, чим це закінчиться. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ви в центрі уваги – навіть коли не планували. Використайте це мудро. У стосунках – менше драм, більше щирості. І якщо вам цього тижня аплодують – озирніться: раптом це не вам. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Час навести порядок – і в справах, і в думках. Не чіпляйтеся до дрібниць, бо вони цього тижня можуть образити й стати великими. У любові – чесність понад усе. І не гугліть свої симптоми – там завжди одне й те саме. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – понеділок.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Баланс – ваше все, але цього тижня його доведеться шукати з ліхтариком. У любові – приємні моменти, якщо не почнете аналізувати кожне слово. І не погоджуйтеся на «давай швиденько вирішимо» – це пастка. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Інтуїція працює, як GPS – головне не ігнорувати. Уникайте конфліктів, бо виграти можна, а настрої програти. У стосунках – більше довіри. І не перевіряйте, хто був онлайн – краще перевірте, коли ви востаннє відпочивали. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

СТРЕЛЕць (23.11 – 21.12)

Тиждень для руху вперед – навіть якщо це маленькі кроки. У коханні – щирість і легкість. Але не погоджуйтеся на авантюри з фразою «та нічого страшного» – там завжди є продовження. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Результати ближче, ніж здається – просто ви дивитесь під неправильним кутом. У фінансах – обережність. У стосунках – стабільність цінніша за ефективність. І не беріть слухавку з незнайомого номера після дев'ятої – там або кредит, або ЦК. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Зміни вже поруч – не бійтеся їх. У любові – сюрпризи, але приємні. Бережіть нерви і не відповідайте одразу на всі повідомлення. Деякі люди пишуть вдрупе – і тоді вже цікавіше. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Інтуїція цього тижня – ваш головний редактор. Довіряйте їй. У стосунках – уважність до деталей. Сон – як ліки, не ігноруйте. І якщо вам захочеться написати «привіт, як ти?» о другій ночі – краще випийте води. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – четвер. ■

ОГОЛОШЕННЯ
ДЛЯ ВСІХ

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн за одне найменування + 20 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн за одну публікацію + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 грн (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, **+ 25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

Тел.: 066 82 47 160 – **Водафон** – Viber, Telegram, WhatsApp; 096 77 31 037 – **Київстар** (Пн,Вт,Пт, 10-17).

АВТОРИНОК

● ПРОДАМ: Пасат Б4 універсал (1995 р. в., газ/бензин) та сівалку зернову (4м, Німеччина). Тел. 063 176 54 48, Ольга Миколаївна.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки,

цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (на сипом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане Лівобережним управлінням соціального захисту населення Дніпровської міської ради на ім'я Козаченко Кирило Сергійович, вважати недійсним.

● Загублений договір купівлі-продажу від 01.06.2006 р., посвідчений Масаловою М.В. приватним нотаріусом Луцького міського округу за р. № 1462, вважати недійсним.

Індекс споживчих цін (індекс інфляції) в Україні у березні 2026 року становив 101,7% порівняно з лютьм, за період січень–березень 2026 року – 103,4%. У Волинській області – 101,2% та 102,6% відповідно.

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:

вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер

ВДОВИЧЕНКО

Тамара Федорівна

Політики

УЛІЦЬКИЙ

Василь Михайлович

Інформації

ВЛАШИНЕЦЬ

Леся Степанівна

Інтернет-новин

НЕКОЗ Наталія Валеріївна

Передплатні і розповсюдження

КОСІНЦЬКА Ольга Олександрівна

Спеціальні кореспонденти

ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

ІВАНЮК Раїса Іванівна

Літературний редактор

ЗАГАЙКО Катерина Євгенівна

ТзОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281 КБ

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ

02471695 Друж офсетний

Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02497,

рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,

м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)

52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8060.

Замовлення № 610.

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікація під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкується на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Герої нашого часу

Степанюки Валерій-старший і Валерій-молодший стали на захист України

Батько і син з Нововолинська, не вагаючись, взяли до рук зброю, бо живуть за принципом: «Хто ж, як не ми?»

Ігор ЛІСОВИЙ

Валерій Степанюк із бойовими побратимами (зліва направо): Богданом Лобором, Сергієм Петруком.

Наймолодший із сім'ї Степанюків – Валерій, названий на честь батька, у 22 роки став на захист держави. Вік, у якому, за звичаєм, будують плани, шукають себе, пробують перші серйозні кроки в кар'єрі. Але для нього цей час став іншим. Він уже встиг побачити війну зблизка – не з екранів і не з новин.

Зараз йому вже 26, одружений, разом із дружиною Тамарою виховують доньку Соню, якій два роки. Під час війни Валерій одружився. Простий, але сильний крок, який говорить більше, ніж будь-які слова. Бо навіть серед вибухів і тривоги люди не відмовляються від життя. Вони його тримають – так само, як тримають свої позиції. Це, мабуть, і є найточніше визначення цієї історії: тримати.

Ми ведемо сьогодні бесіду в редакції із цим уже набагато змужнілим за своїх однолітків юнаком, з чорнявою бородою, який розмовляє дуже гарною літературною українською мовою. Передчасно змужнілим його зробила війна. Його батько, теж Валерій, пройшов свій фронт ще раніше – у зоні АТО. З початком повномасштабної війни він знову став добровольцем. Три роки – Донецьчина, позиції, бої. Той самий шлях, який тепер проходить син, але вже в іншій фазі цієї ж війни.

Старший брат і чоловік сестри також у лавах 14-ої бригади захищають Україну від рашистів. Тітка Світлана – активний волонтер.

Валерій після закінчення школи №2 навчався у Нововолинському електромеханічному коледжі, закінчив Луцький технічний університет. Свій життєвий вибір різко змінив, коли двоюрідний брат, який служив у прикордонниках, запропонував ще до війни, щоб Валерій спробував себе на військовій службі. Спробував. І ось він вже прикордонник, служить на заставі поблизу міста, займається зв'язком.

– Пам'ятаєш перший день війни? – запитую.

– Якраз перебував на чергуванні, зустрів його на заставі, – розповідає Валерій. – Було незрозуміння, свертнула думка про долю, що буде далі. А далі виконували наказ командування про повну бойову готовність, екепірувалися, а вже із серпня побачив справжню війну. Ми були направлені на посилення першого прикордонного загону, що дислокувався в Маріуполі, бійці якого першими зустріли ворога й тримали удар.

Як прикордонник Валерій опинився там, де найгарячіше. Соледар. Бахмут. Назви, які для більшості звучать як зведення, для нього – це конкретні дні, обличчя побратимів і постійна напруга, що не відпускає навіть у тиші. Сьогодні він – боець бригади «Гарт» першого прикордонного загону, начальник служби радіоелектронної боротьби. Це вже не просто участь у боях – це відповідальність за складну і невидиму частину фронту. Там, де не завжди стріляють, але щодня ведеться інша боротьба – за зв'язок, за контроль, за перевагу. Його робота – це тиша ефіру, яка може врятувати життя.

– Після прибуття на місце дислокації, – продовжив Валерій, – нас розподілили у Бахмут і Соледар. Останній вважався спокійнішим, але після нашого приїзду все змінилося на 180 градусів. Прибув туди 17 грудня 2022 року. Ми воювали з «вагнерівцями» і вони, не досягнувши успіху у Бахмуті, почали оточувати Соледар. Як зараз пам'ятаю, наш

Його робота – це тиша ефіру, яка може врятувати життя.

штаб знаходився на шахті № 5.

– Тут, напевно, прийняв і перший бій? – перепитую.

– Так, як зараз це все перед очима. Чи було страшно? Та не те слово! Було розуміння, що треба щось робити, давати відсіч. Тоді нам поталанило, бо ми потрапили на своєму автомобілі під автоматний обстріл. Як зараз пам'ятаю цей день – другий день Різдва, 8 січня 2023 року. Добре, що це були не крупнокаліберні кулі... Вважаю, що мені з моїми побратимами вдвічі пощастило, бо з нами воювали хлопці з прикордонного підрозділу «Дозор» – навчені, бували, мали бойовий досвід. Іноді вони підказували – «роби це і це», або «так і так» – і це діяло. Далі вже і ми почали бити ворога вміло – побачили їх скупчення біля котельні – з автоматів, кулеметів, гранатометів рознесли вщент. Якщо щось стояло, то після нашого удару все лежало.

...Наш герой у січні 2023 року отримав поранення. Лікувався у госпіталях Краматорська, Дніпра, Львова, і знову свій рідний прикордонний загін. Був безмежно радий зустрічі з хлопцями, побратимом Богданом Лобором, також зв'язківцем. Вони завжди один одному підставляють плече допомоги і по службі, і по життю. Богдан є хрещеним батьком Валерієвої доньки. Зараз Валерій

Маленька Соня знає, що тато захищає Україну.

Кожна хвилинка з дружиною Тамарою – дорожка за золото.

після лікування та реабілітації знову повертається на бойові позиції як офіцер відділення радіоелектронної боротьби бригади «Гарт».

...Для нього завжди дуже вагомими є слова батьків, їхні поради і їхня підтримка. А тато Валерій, учасник бойових дій в час АТО і повномасштабної війни, взагалі є авторитетом у багатьох питаннях, особливо – військових.

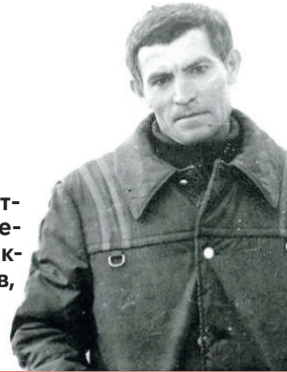
Валерій також поділився думкою стосовно запитання про закінчення війни.

– У кожного серед моїх побратимів своя думка. Ми стараємося на цю тему не говорити. Ми просто робимо свою бойову роботу, – скромно каже захисник.

Золоті слова

Фото: google.com

Я йду назустріч власній смерті, щоб Україна не вмирала

(Василь СТУС (1938–1985) – видатний український поет-модерніст, перекладач, дисидент та один із найактивніших діячів руху шістдесятників, який загинув у радянському таборі для політичних в'язнів).

2026

КВІТЕНЬ

Анатолій, Афанасій, Валерія, Георгій, Єгор, Юрій, Олександра, Олександрина, Панас.

23 Четвер

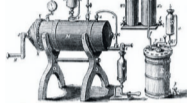
Всеукраїнський день психолога. День книг і авторського права. Великомученика Юрія Переможця.

☀️ схід – 10:37, захід – 03:02. Зростаючий півмісяць. 6-й день.
☀️ схід – 06:08, захід – 20:26. Тривалість дня – 14:18. Тривалість ночі – 09:42.

24 П'ятниця

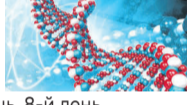
24.04.1833 року в США запатентована газувана вода.

☀️ схід – 12:02, захід – 03:33. Перша чверть. 7-й день.
☀️ схід – 06:06, захід – 20:28. Тривалість дня – 14:22. Тривалість ночі – 09:38.

25 Субота

Міжнародний день ДНК. Всесвітній день боротьби проти малярії.

☀️ схід – 13:25, захід – 03:55. Зростаючий опуклий місяць. 8-й день.
☀️ схід – 06:04, захід – 20:29. Тривалість дня – 14:25. Тривалість ночі – 09:35.

26 Неділя

День Чорнобильської трагедії. Міжнародний день інтелектуальної власності.

☀️ схід – 14:44, захід – 04:11. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день.
☀️ схід – 06:02, захід – 20:31. Тривалість дня – 14:29. Тривалість ночі – 09:31.

27 Понеділок

27.04.1965 року в США запатентовані підгузки «Памперс».

☀️ схід – 16:00, захід – 04:25. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день.
☀️ схід – 06:00, захід – 20:33. Тривалість дня – 14:33. Тривалість ночі – 09:27.

28 Вівторок

Всесвітній день охорони праці.

☀️ схід – 17:14, захід – 04:37. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день.
☀️ схід – 05:58, захід – 20:34. Тривалість дня – 14:36. Тривалість ночі – 09:24.

29 Серeda

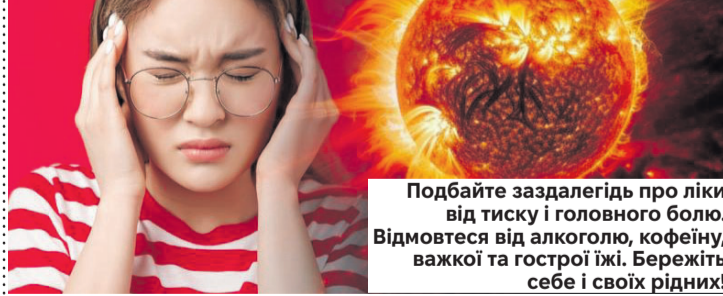
Всеукраїнський день футболу. Міжнародний день танцю. День пам'яті всіх жертв застосування хімічної зброї.

☀️ схід – 18:27, захід – 04:48. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день.
☀️ схід – 05:56, захід – 20:36. Тривалість дня – 14:40. Тривалість ночі – 09:20.

Магнітні бурі у квітні

Джерело: ukr.net

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

☹️ Слабкі: 22, 29; 😞 Середні: 24; 😡 Сильні: 23.

Прогноз погоди на Волині з 23 по 30 квітня

Четвер 23 квітня	П'ятниця 24 квітня	Субота 25 квітня	Неділя 26 квітня	Понеділок 27 квітня	Вівторок 28 квітня	Серeda 29 квітня	Четвер 30 квітня
мін. +7° макс. +12°	мін. +4° макс. +9°	мін. +5° макс. +14°	мін. +5° макс. +9°	мін. +1° макс. +8°	мін. +1° макс. +8°	мін. +1° макс. +9°	мін. +3° макс. +9°

З легкої руки доктора економічних наук із Луцька Василя Анатолійовича Голяна черговими переможцями акції серед передплатників газети «Волинь» і володарями 1000 гривень стали жителя села Вільшанка Ковельського району Тетяна Назарчук і мешканець села Залізниця Ковельського району Степан Дроздовський. Вітаємо переможців і зичимо, щоб наступного року удача усміхнулася саме Вам!